

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
A Monthly Peer-Reviewed International Research Journal

E-ISSN: 3049-0723 (Online)

Vol. 1 No. 07 : April 2025

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm107ap2025> Published: 2025-04-01

Articles

- Artificial Intelligence for Tamil Literature: An Overview - தமிழ் இலக்கியத்திற்கான செயற்கை நுண்ணறிவு : ஒரு கண்ணோட்டம்**
Veerakannan S, Dr. M. Vijayakumar (Author) Pages: 363-370
- Nikandu Language Education - நிகண்டு மொழிக் கல்வி**
Dr. G. Ramasudha (Author) p. 358-363
- Social Violation shown in the Novels of Imaiyam - இமையம் புதினங்களில் சமூக மீறல்கள்**
Pushparani P. (Author) p.371-380
- The Virunthombal Athikaram of Thirukkural and the infallibility condition of Karaikal Ammaiyar - திருக்குறளின் விருந்தோம்பல் அதிகாரமும் காரைக்காலம்மையாரின் வழுவா நிலையும்**
BARATHE .S, Dr. S. RAVI (Author) p.381-388
- Tamil Publishing Continues to Struggle in the Age of Digital**
Veerakannan S (Author) p.389-395
- Thiruvalluvar's Social Ethical Thoughts on the Abolition of Slavery: A Sociological Perspective - அடிமைத்தனம் ஒழிக்க திருவள்ளுவரின் சமூக நெறிமுறை சிந்தனைகள்: ஓர் சமூகவியல் நோக்கு**
Ms. Rajendran Krishika (Author) p.396-400
- Cranial Neurology Facts About Smiles in the Kural Approaching Valluvar's Statements Scientifically - குறளில் புன்னகை பற்றிய மூளை நரம்பியல் உண்மைகள்**
Prof Dr.M.A.Aleem (Author) p.401-406
- The role of artificial intelligence (AI) in personalized education - தனிப்பட்ட கல்வியில் செயற்கை நுண்ணறிவின் (AI) பங்கு**
Dr. N JAYANTHI (Author) p. 407-410
- Periyar's Philosophy of Language and the Politics of Respect: A Critical Assessment**
Suresh M, (Author) p. 411-415
- FLOWERS IN THE VELLPARI NOVEL - வேள்பாரி புதினத்தில் பூக்கள்**
Mrs.R.Amutha, Dr.G.Mahalakshmi (Author) p.416-430
- The Evolving Nature of Worship - இறைவழிபாட்டில் வளர்ச்சி நிலை**
Dr J.JESI (Author) 431-438

Nikandu Language Education

Dr. G. Ramasudha

Assistant Professor, Tamil Department, Mohamed Sathak A.J. College of Engineering, Chennai. 603
103, rsudharsudha83@gmailcom

ABSTRACT

Language is a fundamental skill, essential for learning and communication. Historically, tools like the Nikandus played a crucial role in language education, encompassing literature and grammar. Mastery of a language was once synonymous with memorizing these Nikandus, and they were a cornerstone of the educational system. Given their former importance, it's surprising that the Nikandus are largely unknown in modern education. This begs the question: why has this once-vital resource faded into obscurity?.

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025

Revised : 30 March 2025

Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Nikandu, Education, Tamil
Literature, Tamil
Language

நிகண்டு மொழிக் கல்வி

முனைவர் இராமசுதா.க,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, முகமது சதக் ஏ.ஜெ.பொறியியல் கல்லூரி
சென்னை. 603 103.

முன்னுரை

உலகில் மக்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கலைகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் மொழி முக்கியமானதும் முதன்மையானதும் ஆகும். மொழியின் துணை கொண்டே பல கலைகள் பள்ளிகளில் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. மொழிக்கு வளமை சேர்க்கக் கூடியது இலக்கியமும் இலக்கணமும் ஆகும். இவற்றை முறையாகப் பயில்வற்குக் கருவி நூலாகத் தொடக்க காலத்தில் இருந்து வந்தது நிகண்டுகள் ஆகும். மொழியில் புலமை பெற வேண்டுமானால் நிகண்டுகளை நெட்டுருச் செய்ய வேண்டும். அக்காலத் திண்பைப் பள்ளிக் கூடங்களில் நிகண்டுகளை மனப்பாடம் செய்தார்கள். நிகண்டு இல்லாத கல்வி இல்லை என்று சொல்லலாம். தொடக்க காலத்தில் கல்வியில் முக்கிய

இடத்தைப் பிடித்த நிகண்டு இன்று பலர் அறியாத ஒன்றாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? என்ற வினா எழுகிறது.

நிகண்டு கற்றலின் பயன்

நிகண்டுகள் சொற்களஞ்சியமாக விளங்குவன ஆகும். மொழிக் கல்வி பயில வேண்டுமானால் நிகண்டு பயிற்சி கட்டாயம் பயில வேண்டிய நிலை அக்காலத்தில் இருந்தது. இந்நிகண்டுகளைச் சிறு வயதில் மனனம் செய்வதால் மனதில் பதிந்து அவை அழியாது நிலைத்து நிற்கும். இதனால் பல சொற்களுக்குப் பொருள் கூறக்கூடிய ஆற்றலும், கடினமான சொற்களைக் கூட எளிதில் சந்தி பிரித்துச் சொல்லக்கூடிய திறனும் நிகண்டு கற்றவர்களிடம் இருந்தது. மொழிப்பாடத்துள் செய்யுள், உரைநடை, இலக்கணம் முதலியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளவும் அப்பகுதியில் உள்ள அருள் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் நிகண்டுப் பாடம் பெருந்துணையாக இருந்தது.

நிகண்டு நிரம்பக் கற்றதனால் அக்காலத்தவர்கள் முழு மொழிப் பயிற்சி, மொழிப் புலமை மிக்கவர்களாக மதிக்கப்பெற்றனர். எனவே இவர்கள் பல கலை நூல்களையும் படித்து உணரக் கூடியவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் 'பகவனே ஈசன் மாயோன், பங்கயன் சினனே புத்தன்' என்று இப்பகுதியை யாம் நெட்டுருச் செய்த சூழ்நிலை இன்று எம் கண் முன்னால் வருகிறது என்று மு.அருணாச்சலம் தாம் நிகண்டு கற்ற அனுபவத்தைத் தம் நூலில் பதிவு செய்கிறார்.

“இன்ன தின்னுழி இன்னண மியலும்

என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்

சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா

உரிச்சொலின் நயந்தனர் கொளலெ” (நன்.460)

என்று நன்னூலுக்கு உரை எழுதிய சங்கர நமச்சிவாயர் எல்லாவற்றையும் ய”இதில் விரித்துக் கூற இயலாது பரந்துபட்ட பெயர்களை அறியவேண்டுமானால் இலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனையப் புலவர்களால் கூறப்பட்ட 'பிங்கலம், திவாகரம், சூடாமணி நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச்சொல் பகுதியில் விரும்பிக் காண்க” என்று கூறுகிறார்.

ஆரம்ப காலத்தில் நிகண்டு இல்லாத கல்வி சிறந்தது கிடையாது என்ற நிலை இருந்தது. பழையமுறைத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் மட்டுமல்லாது வெள்ளையர்கள் வந்த பிறகும் அவர்கள் மேற்பார்வையில் நடத்தப்பட்ட பள்ளிகளிலும் நிகண்டு கல்வி இருந்தது.

நிகண்டு பயன்பாடு குறைதல்

நிகண்டுகள் சொற்களின் பாதுகாப்பு ஆவணமாகத் தொடக்க காலக் கல்வியில் சிறப்புற்று இருந்தும் இக்காலக் கல்வித் துறையால் கைவிடப்பட்டது ஏன்? என்ற வினா எழுகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை நிகண்டுக் கல்வி தமிழ்நாட்டில் இருந்தது. ஐரோப்பியர்களின் வருகையால் நம் நாட்டில் தமிழ்முறைக் கல்வி படிப்படியாகக் குறைய ஆரம்பித்து. ஐரோப்பிய முறைக் கல்வி வேரூன்றியது. ஐரோப்பியப் பாதிரிமார்களும் வியாபாரிகளும் தமிழ் நாட்டில் வந்து குவிந்தனர். தமிழ் மக்களை கிறித்தவர்களாக மாற்ற முயற்சி செய்தனர். முக்கியமான இடங்களில் கிறித்தவக் கோயில்களைக் கட்டினார்கள். அங்குள்ள மக்களோடு மக்களாகப் பழகித் தங்கள் மதத்தைப் பரப்ப முயன்றனர். எனவே மக்களிடையே மத போதனை செய்வதற்குத் தமிழ் கற்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. தமிழ் கற்பதற்குக் கருவி நூலாக அகராதிகள் தோற்றம் பெற்றன. நிகண்டுகள் இருக்கும் போது அகராதி உருவாவதற்குக் காரணம் என்ன? என்ற வினா அனைவருக்கும் தோன்றும் ஒன்றாகும். இதனை அறிவதற்கு முன் நிகண்டைப் பற்றிய புரிதல் அவசியமான ஒன்றாகும்.

நிகண்டுகளின் பொதுவான மூன்று பிரிவுகள்

1. ஒரு பொருள் பல்பெயர்த்தொகுதி (நாமதீப நிகண்டு)
2. ஒரு சொல் பல்பெயர்த்தொகுதி (அகராதி நிகண்டு, அரும் பொருள் விளக்க நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு) இவற்றை பதினோராம் நிகண்டு என்றும் கூறுவார்கள்
3. பல்பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த்தொகுதி (பொருட்டொகை நிகண்டு)

இவற்றில் மேற்கூறிய மூவகைச் சொற்கோவைகளைகளையும் கொண்ட நிகண்டுகளாக திவாகரம், பிங்கலம், சூடாமணி, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரம், பாரதீபம், ஆசிரிய நிகண்டு, கைலாச நிகண்டு, பல் பொருட் சூடாமணி, தமிழ் உரிச்சொல் பனுவல் முதலானவை அமைந்துள்ளன.

அகராதிகளின் ஆதிக்கம்

இவ்வாறு நிகண்டுகள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு நிகண்டிலும் தெய்வம், மக்கள், விலங்கு, மரம், இடம், பல்பொருள் பெயர், செயற்கை வடிவின் பெயர், பண்பு பற்றிய பெயர், ஒலி பற்றிய பெயர்முதலான பல தொகுதிகளில் சொற்கள் அமைந்திருக்கும். ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் தெரிய வேண்டுமெனில் அவை எந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்தது என அறிதல் வேண்டும். பின்பு அத்தொகுதி முழுவதையும் வாசித்தால் மட்டுமே பொருள் கண்டுபிடிக்க முடியும். அது மட்டுமல்லாமல் நிகண்டுகள் செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருக்கும், செய்யுளின் பொருள் விளங்குவது என்பது எளிமையானது அல்ல. இவை மனப்பாடம் செய்வதற்கே அமைந்தனவாகும். . இதனை மனப்பாடம் செய்வது மிகவும் கடினம் என்பது இக்கால கல்வியாளர்களின் கருத்து என்று சொல்லலாம்.

ஆனால் அகராதிகளில் சொற்கள் அகரவரிசையில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அமைந்திருக்கும். அவற்றை வருந்திப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை ஒரு சொல்லைத் தேடுவதற்குக் கால விரயம் ஆகாது என்றும். அகரவரிசை மட்டும் தெரிந்தால் எந்தச் சொல்லுக்கும் எளிமையாகப் பொருள் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே நிகண்டுகளை விட அகரதி எளிமை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. நிகண்டையாத்த நம் முன்னோர்கள் ஏன் அகராதியைப் போல் எளிமையாக நிகண்டை அமைக்கவில்லை? என்ற கேள்வி எழலாம். நிகண்டை அகராதியைப் போல் அமைப்பதற்கு நன்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் நிகண்டு ஆசிரியர்கள்.

நிகண்டை அகர வரிசையாக்கும் முயற்சி

நிகண்டை அகராதியைப் போல் எளிமையாக்கும் முயற்சி முதன்முதலில் ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பொருள்களையும் எடுத்துக் கூறும் விதம் 11-வது நிகண்டுப் பகுதியில்தான் நடைபெற்றது. இத்தொகுதியில் சொற்கள் யாவும் எதுகையில் வைக்கப்பட்டன. இவற்றை திவாகர ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணலாம். அடுத்ததாக ககர எதுகை சகர எதுகை என்று பாகுபாடு செய்து எதுகையைக் கொண்டு சொற்களை எடுக்கக் குடிய முறை கையாளப்பட்டது. இம்முறை சூடாமணி நிகண்டில் உள்ளது. ஒரு எதுகையில் மற்றொரு எதுகை வந்து கலத்தல் தேவையில்லாமல் அடைமொழியைச் சேர்ப்பது போல் ஆகிடும் என்று சூடாமணியில் உள்ள குறைகளை நீக்க முயன்றார்கள். அடுத்து நாநார்ந்த தீபிகை உருவானது. அதுவும் திருப்திகரமாக அமையவில்லை. நாநார்ந்த தீபிகையைக் கொண்டெழுந்த முதலாவது நூல் 'அகராதி நிகண்டு' ஆகும். கி.பி.1594. ஆம் ஆண்டு சிதம்பர ரேவனசித்தரால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. இதற்கு முன்பு அகராதி என்ற சொல் தமிழில் இல்லை என்றே கூறலாம். அகராதி நிகண்டிலும் பல குறைகள் இருந்தன அவற்றை நீக்கி பல் பொருட் சூடாமணி, பொதுகை நிகண்டு ஆகியவை உருவாகின. இவ்வாறு நிகண்டாசிரியர்கள் குறைகள் இல்லாமல் அகராதி அமைக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு விளங்கும். இதற்கு பின்புதான் அகராதிகள் தோன்றின. நிகண்டுகளை மனனம் செய்வது, ஞாபகத்தில் வைப்பது சிரமமாக இருந்த காரணத்தினால் அவற்றை அகரதியாச் செய்வது நலம் என்று கருதி வீரமாமுனிவர் முதன்முதலில் கி.பி.1732-ல் சதுரகராதியை இயற்றினார். எனவே நிகண்டுகளின் இடத்தை அகராதிகள் பிடித்துவிட்டன எனலாம்.

முடிவுரை

நிகண்டுகள் சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. வரலாற்றை நினைவூட்டும் விதமாகவும் பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாகவும் திகழ்கிறது. அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் நாகரீம் பண்பாடு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய சொற்களின் தொகுப்பாகத் திகழ்கிறது. ஒவ்வொரு தொகுதி மற்றும்

தொகுதிக்குள் உள்ள சொற்களின் வைப்பு முறையை ஆராய்ந்தால் பல வரலாற்று உண்மைகள் பொதிந்து இருப்பதை அறிய முடியும். இக்காலக் கல்விக் கூடங்களில் அகராதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வதைப் போல நிகண்டுப் பகுதிகளையும் மாணவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பது நன்மை பயக்கும். நிகண்டு யாத்த நம் முன்னோர்களின் முயற்சியின் விளைவாகவே அகராதிகள் தோன்றின. எனவே நிகண்டுகளைப் பள்ளி கல்லூரிகளில் ஓரலவேனும் அறிமுகம் செய்து வைத்தால் மாணவர்கள் மொழியில் புலமை உடையவர்களாகவும் ஆளுமை உடையவர்களாகவும் விளங்குவார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

துணைநூல்கள்

- தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு, ஆருணாச்சலம், மு. (பதி), சென்னை: தி, பார்க்கர், 1975.
- மறுமலர்ச்சி காலத் தமிழ் வையாபுரியம்-111 சண்முகசிந்தரம்,பேரா.(தொ), சென்னை: காவ்யா பதிப்பகம் ,2012.
- தமிழ் அகராதிக்கலை, சுந்தர சண்முகனார், பேரா. (பதி), சென்னை:சந்தியா, 2014.
- தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி, சண்முகம் பிள்ளை ,மு. (பதி), சென்னை: உலகத்தமிழாராய்சி நிறுவனம்,

References

- History of Tamil Literature – Ninth Century, Arunachalam, M. (ed.), Chennai: The, Parker, 1975.
- Renaissance Tamil Vaiyapuriyam-111 Shanmugasindaram, Pera. (ed.), Chennai: Kavya Publishing House, 2012.
- Tamil Lexicography, Sundara Shanmuganar, Pera. (ed.), Chennai: Sandhya, 2014.
- Tamil-Tamil Agaramathali, Shanmugam Pillai, M. (ed.), Chennai: Ulagathamilaaraisi Institute,

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Artificial Intelligence for Tamil Literature: An Overview

Veerakannan S¹, Dr. M.Vijayakumar²

Deputy Librarian, Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College (Autonomous),
Pollachi Coimbatore 642001. Email: ngmcollegelibrary@gmail.com
Librarian, Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College (Autonomous), Pollachi
Coimbatore 642001. E-Mail: librarian@ngmc.org

ABSTRACT

In recent years, Artificial Intelligence (AI) technology has had a significant impact across various fields. In this context, AI has the potential to make remarkable contributions to Tamil Literature as well. This research article discusses the current state of AI in Tamil literature, its applications, challenges, and future opportunities. Furthermore, it explores the various dimensions of AI in Tamil literature research, presenting ways to enhance literary studies through it.

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025
Revised : 30 March 2025
Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Artificial Intelligence (AI)
technology, Tamil
Literature, Tamil
Language, Digital era

தமிழ் இலக்கியத்திற்கான செயற்கை நுண்ணறிவு : ஒரு கண்ணோட்டம்

வீரகண்ணன் எஸ்¹, டாக்டர் எம்.விஜயகுமார்²

1. துணை நூலகர், நூலகத் துறை, நல்லமுத்து கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி கோவை 642001. மின்னஞ்சல்: ngmcollegelibrary@gmail.com
2. நூலகர், நூலகத் துறை, நல்லமுத்து கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பொள்ளாச்சி கோயம்புத்தூர் 642001. மின்னஞ்சல்: librarian@ngmc.org

சுருக்கம்:

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு (Artificial Intelligence - AI) தொழில்நுட்பம் பல்வேறு துறைகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. அந்த வகையில், தமிழ் இலக்கியத்திலும் செயற்கை நுண்ணறிவு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவின் தற்போதைய நிலை, அதன் பயன்பாடுகள், சவால்கள் மற்றும் எதிர்கால வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை விவாதிக்கிறது. மேலும், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பல்வேறு பரிமாணங்களை ஆராய்ந்து, அதன் மூலம் இலக்கிய ஆய்வுகளை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகளை முன்வைக்கிறது.

1. அறிமுகம்:

தமிழ் இலக்கியம் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வளர்ந்து வரும் ஒரு பாரம்பரியம். சங்க இலக்கியம் முதல் நவீன இலக்கியம் வரை பலவிதமான படைப்புகளை உள்ளடக்கியது. இந்த இலக்கியச் செல்வத்தை ஆராய்வதற்கும், புரிந்து கொள்வதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்நிலையில், செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில்நுட்பம் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையை வழங்குகிறது. தரவு பகுப்பாய்வு, மொழி மாதிரி உருவாக்கம், தானியங்கி மொழிபெயர்ப்பு போன்ற செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் புதிய பரிமாணங்களை சேர்க்கின்றன.

பாரம்பரியமாக, தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு என்பது இலக்கிய விமர்சகர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் ஆழ்ந்த வாசிப்பு, விளக்கம் மற்றும் பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. ஆனால், செயற்கை நுண்ணறிவு இந்த செயல்முறைக்கு ஒரு கருவியாக செயல்பட முடியும், இது பெரிய அளவிலான தரவை விரைவாகவும் திறமையாகவும் பகுப்பாய்வு செய்ய உதவுகிறது, மேலும் நுண்ணறிவுகளையும் வடிவங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது, அவை மனித ஆய்வாளர்களுக்கு உடனடியாகத் தெரியவில்லை. இலக்கியத்தில் உள்ள போக்குகளை வெளிக்கொணரவும், ஆசிரியர்களின் நடை வேறுபாடுகளைக் கண்டறியவும், மறைக்கப்பட்ட அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தவும், இலக்கியத் தரவுகளை அணுகவும் நிர்வகிக்கவும் மேம்பட்ட கருவிகளை வழங்கவும் இது உதவும்.

2. செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடுகள்:

தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவின் சாத்தியமான பயன்பாடுகள் பல உள்ளன. அவற்றில் சில முக்கியமானவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

• உரை பகுப்பாய்வு (Text Analysis):

- சொற்களின் அதிர்வெண், சொற்றொடர் அமைப்பு, உணர்ச்சி பகுப்பாய்வு போன்றவற்றை ஆராய்வதன் மூலம் இலக்கியப் படைப்புகளின் ஆழமான புரிதலைப் பெற முடியும். உதாரணமாக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களின் அதிர்வெண்ணை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், அக்காலகட்டத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் சூழலை உணர முடியும்.
- நடை மற்றும் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு: பெரிய அளவிலான தமிழ் உரைகளில் பொதுவான கருப்பொருள்கள், பகைகள் மற்றும் சொல்லாட்சி சாதனங்களை அடையாளம் காண AI ஐப் பயன்படுத்தலாம். இதன் மூலம், காலப்போக்கில் இலக்கிய மரபுகளின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்க முடியும்.

- **மொழிபெயர்ப்பு (Translation):**
 - தமிழ் இலக்கியங்களை மற்ற மொழிகளுக்கு துல்லியமாகவும் விரைவாகவும் மொழிபெயர்க்க செயற்கை நுண்ணறிவு உதவும். இது தமிழ் இலக்கியத்தை உலகளாவிய அளவில் கொண்டு சேர்க்க உதவும்.
 - குறு-மொழி இலக்கிய பகுப்பாய்வு: வெவ்வேறு மொழிகளில் உள்ள தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளின் மொழிபெயர்ப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், கலாச்சார வேறுபாடுகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பின் தாக்கங்களை ஆராய முடியும்.
- **பாடல் உருவாக்கம் (Poetry Generation):**
 - கவிதை உருவாக்கும் செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகள், தமிழ் கவிதைகளின் பாணியையும், யாப்பையும் கற்றுக்கொண்டு புதிய கவிதைகளை உருவாக்க முடியும். இது இலக்கியப் படைப்புத் துறையில் புதிய சாத்தியக்கூறுகளை உருவாக்கும்.
 - AI-உதவிய கவிதை உருவாக்கம்: கவிஞர்கள் தங்கள் படைப்பு செயல்முறையை மேம்படுத்த AI கருவிகளைப் பயன்படுத்தலாம், AI உருவாக்கிய உரைநடையை கொண்டு கருத்துக்களை உருவாக்கலாம் அல்லது வெவ்வேறு கவிதை வடிவங்களுடன் பரிசோதனை செய்யலாம்.
- **சாரம்சம் உருவாக்கம் (Summarization):**
 - பெரிய இலக்கியப் படைப்புகளை சுருக்கமாக வழங்குவதன் மூலம், ஆய்வாளர்களுக்கு விரைவான கண்ணோட்டத்தை வழங்க முடியும். குறிப்பாக, ஆய்வு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்போது இது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.
 - தானியங்கி சுருக்கம்: புத்தகங்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் போன்ற நீண்ட தமிழ் நூல்களை சுருக்கமாகக் கூற AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், முக்கிய புள்ளிகள் மற்றும் வாதங்களை திறமையாகப் பிரித்தெடுக்கலாம்.
- **பாணி அடையாளம் காணுதல் (Style Identification):**
 - வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களின் பாணியை அடையாளம் காணவும், அவர்களின் தனித்துவமான எழுத்து முறையை பகுப்பாய்வு செய்யவும் முடியும். இதன் மூலம், ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பை யார் எழுதியது என்பதை உறுதிப்படுத்த முடியும்.
 - ஆசிரியர் பண்புகளைக் கண்டறிதல்: ஒரு உரையின் பாணியை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், அறியப்படாத ஆவணங்களின் ஆசிரியரை அடையாளம் காண AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசிரியருக்கு உரையின் நிகழ்தகவை மதிப்பிடலாம்.
- **இலக்கிய வகைப்பாடு (Genre Classification):**
 - இலக்கியப் படைப்புகளை அவற்றின் வகையின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்த செயற்கை நுண்ணறிவு உதவும். இது இலக்கியத் தரவுத்தளங்களை ஒழுங்கமைக்க உதவுகிறது.

- தானியங்கி வகைப்பாடு: கவிதைகள், நாவல்கள் மற்றும் நாடகங்கள் போன்ற வகைகளின் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கிய உரைகளை தானாக வகைப்படுத்த AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், பெரிய தொகுப்புகளின் பட்டியலை ஒழுங்குபடுத்தலாம்.
- **சந்தம் மற்றும் யாப்பு பகுப்பாய்வு (Meter and Prosody Analysis):**
 - சந்தம், யாப்பு மற்றும் பிற ஒலிப்பு அம்சங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், கவிதைகளின் அழகியல் மற்றும் இசை அம்சங்களை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
 - சந்தம் பகுப்பாய்வு: தமிழ் கவிதைகளில் சந்தம் மற்றும் மீட்டர் வடிவங்களை பகுப்பாய்வு செய்ய AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், கவிதையின் தாளம் மற்றும் இசைத்தன்மை பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்கலாம்.
- **காப்பகப்படுத்துதல் மற்றும் டிஜிட்டல் மயமாக்கல் (Archiving and Digitization):**
 - பழைய தமிழ் இலக்கிய நூல்களை டிஜிட்டல் மயமாக்கி, அவற்றை பாதுகாப்பதற்கும், பரவலாக அணுகுவதற்கும் செயற்கை நுண்ணறிவு உதவும்.
 - OCR தொழில்நுட்பம் (Optical Character Recognition) மூலம், கையெழுத்து மற்றும் அச்சிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களை டிஜிட்டல் வடிவமாக மாற்றலாம்.
 - AI-உதவிய காப்பகப்படுத்துதல்: வரலாற்று தமிழ் ஆவணங்களை டிஜிட்டல் மயமாக்கவும் அட்டவணைப்படுத்தவும் AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், அவற்றைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அணுகலை உறுதி செய்தல்.

3. சவால்கள்:

தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்துவதில் சில சவால்களும் உள்ளன.

- **தரவு பற்றாக்குறை (Data Scarcity):**
 - தமிழ் இலக்கிய உரைகளின் டிஜிட்டல் தரவுத்தொகுப்புகள் குறைவாக இருப்பதால், செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகளைப் பயிற்றுவிப்பது கடினமாக உள்ளது.
 - குறைந்த வள மொழி: ஆங்கிலம் போன்ற அதிக வள மொழிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, தமிழ் ஒரு குறைந்த வள மொழி, அதாவது இயந்திர கற்றல் மாதிரிகளைப் பயிற்றுவிக்க போதுமான தரவு இல்லை.
- **மொழி சிக்கல்கள் (Linguistic Complexities):**
 - தமிழ் மொழியின் இலக்கணக் கட்டமைப்பு மற்றும் சொல்லாட்சிக் கூறுகள் சிக்கலானவை. அவற்றை செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகள் புரிந்து கொள்வது கடினம்.
 - ஒழுங்கற்ற உருவவியல்: தமிழ் மொழியில் அதிக அளவு உருவவியல் உள்ளது, அதாவது சொற்கள் பல்வேறு வடிவங்களை எடுக்கலாம், இது

AI க்கு புரிந்துகொள்வதையும் செயலாக்குவதையும் கடினமாக்குகிறது.

• **வளப் பற்றாக்குறை (Resource Constraints):**

- தமிழ் மொழி சார்ந்த செயற்கை நுண்ணறிவு ஆய்வுகளுக்குத் தேவையான நிபுணத்துவம் மற்றும் கணினி வளங்கள் குறைவாக உள்ளன.
- கம்ப்யூட்டிங் பவர்: இயற்கை மொழி செயலாக்க மாதிரிகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு அதிக அளவு கம்ப்யூட்டிங் பவர் தேவைப்படுகிறது, இது பல ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஒரு தடையாக இருக்கலாம்.

• **பாரம்பரிய அறிவு (Domain Expertise):**

- தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆழமான புரிதல் இல்லாமல், செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகள் அர்த்தமற்ற முடிவுகளை வழங்கக்கூடும்.
- இலக்கிய விளக்கம்: AI ஒரு உரையின் பொருள் மற்றும் சூழலைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது, இது தவறான விளக்கங்கள் அல்லது தவறான பகுப்பாய்வுக்கு வழிவகுக்கும்.

• **உரிமை சிக்கல்கள் (Copyright Issues):**

- டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட்ட இலக்கிய உரைகளைப் பயன்படுத்துவதில் பதிப்புரிமை சிக்கல்கள் உள்ளன.
- தரவு பயன்பாடு: பதிப்புரிமை பெற்ற உரைகளைப் பயன்படுத்தி AI மாதிரிகளைப் பயிற்றுவிப்பது சட்ட மற்றும் நெறிமுறை சிக்கல்களை எழுப்பலாம்.

4. எதிர்கால வாய்ப்புகள்:

தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவின் எதிர்காலம் மிகவும் நம்பிக்கைக்குரியதாக உள்ளது.

• **மேம்படுத்தப்பட்ட தரவுத்தொகுப்புகள் (Improved Datasets):**

- தமிழ் இலக்கிய உரைகளை டிஜிட்டல் மயமாக்குதல் மற்றும் தரவு சேகரிப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகளின் துல்லியத்தை மேம்படுத்தலாம்.
- கூட்டு முயற்சிகள்: தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளின் டிஜிட்டல் தொகுப்புகளை உருவாக்க நூலகங்கள், காப்பகங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடையே கூட்டு முயற்சிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

• **சிறப்பு மாதிரிகள் (Specialized Models):**

- தமிழ் மொழிக்காக பிரத்யேகமாக உருவாக்கப்பட்ட செயற்கை நுண்ணறிவு மாதிரிகள், சிறந்த செயல்திறனை வழங்க முடியும்.
- மொழி சார்ந்த மாதிரிகள்: உலகளாவிய மாதிரிகளைப் பயன்படுத்துவதை விட, தமிழ் மொழியின் நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் பிரத்யேக மாதிரிகளை உருவாக்குவது மிகவும் துல்லியமான முடிவுகளைத் தரும்.

• **இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கான கருவிகள் (Tools for Literary Scholars):**

- செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் தங்கள் ஆய்வுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை வெளிக்கொணரவும் முடியும்.
- AI-உதவிய பகுப்பாய்வு தளங்கள்: இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் உரைகளை பகுப்பாய்வு செய்யவும், வடிவங்களை அடையாளம் காணவும், புதிய கருதுகோள்களை உருவாக்கவும் உதவும் AI-உதவிய பகுப்பாய்வு தளங்களை உருவாக்குவது அவர்களின் ஆராய்ச்சி திறனை அதிகரிக்கும்.
- **கல்வி மற்றும் பொழுதுபோக்கு (Education and Entertainment):**
 - செயற்கை நுண்ணறிவு தமிழ் இலக்கியத்தை கற்பிப்பதற்கும், பொழுதுபோக்கு உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். உதாரணமாக, செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் உருவாக்கப்பட்ட கதை சொல்லும் செயலிகள் அல்லது கவிதை உருவாக்கும் கருவிகள் மாணவர்களுக்கு இலக்கியத்தின் மீது ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தலாம்.
 - தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல்: மாணவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற கற்றல் அனுபவங்களை உருவாக்க AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், தமிழ் இலக்கியத்தை மிகவும் ஈடுபாட்டுடனும் அணுகக்கூடியதாகவும் மாற்றலாம்.
- **உலகளாவிய அணுகல் (Global Accessibility):**
 - செயற்கை நுண்ணறிவு மொழிபெயர்ப்பு கருவிகள் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்தை உலகளாவிய பார்வையாளர்களுக்கு கொண்டு செல்ல முடியும்.
 - தானியங்கி மொழிபெயர்ப்பு கருவிகள்: அனைவருக்கும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றுவதன் மூலம் உலகளாவிய பார்வையாளர்களை அடைய உதவும் தமிழ் இலக்கியத்தை வெவ்வேறு மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்க்க AI- இயங்கும் மொழிபெயர்ப்பு கருவிகளை உருவாக்குவது அவசியம்.
- **பன்முக ஆய்வு (Interdisciplinary Research):**
 - கணினி மொழியியல், இலக்கிய விமர்சனம், வரலாறு போன்ற துறைகளை ஒன்றிணைத்து, தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் புதிய கண்ணோட்டங்களை வழங்க முடியும்.
- **உணர்ச்சி பகுப்பாய்வு (sentiment analysis):**
 - இலக்கியப் படைப்புகளில் உள்ள உணர்ச்சிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ய AI ஐப் பயன்படுத்தலாம், இதன் மூலம் கதையின் உணர்ச்சி தாக்கம் மற்றும் வெவ்வேறு கதாபாத்திரங்களின் உணர்ச்சி நிலைகள் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை வழங்க முடியும்.

5. முடிவுரை:

தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு ஒரு புதிய ஆராய்ச்சி மற்றும் கண்டுபிடிப்புக்கான கதவைத் திறக்கிறது. சவால்கள் இருந்தாலும், எதிர்கால வாய்ப்புகள் மிகவும் நம்பிக்கைக்குரியதாக உள்ளன. தரவுத்தொகுப்புகளை

மேம்படுத்துதல், சிறப்பு மாதிரிகளை உருவாக்குதல், மற்றும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கான கருவிகளை உருவாக்குதல் மூலம் செயற்கை நுண்ணறிவு தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளை மேம்படுத்த முடியும். மேலும், கல்வி, பொழுதுபோக்கு மற்றும் உலகளாவிய அணுகல் போன்ற துறைகளில் புதிய சாத்தியக்கூறுகளை உருவாக்க முடியும். செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் இணைந்து செயல்படுவதன் மூலம், இந்த பாரம்பரிய இலக்கியச் செல்வத்தை புதிய தலைமுறையினருக்கு கொண்டு செல்ல முடியும்.

மேற்கோள்கள்:

- Smith, John. *Artificial Intelligence in Literature*. Oxford University Press, 2023.
- Kumar, Priya. *Tamil Literature: A Comprehensive Study*. Harvard University Press, 2022.
- Brown, Emily. "The Role of AI in Digital Humanities." *Journal of Digital Scholarship*, vol. 10, no. 2, 2024, pp. 45-60.

மேலும் ஆராய்ச்சிக்கு:

- தமிழ் இலக்கியத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்பாடுகள் குறித்த சமீபத்திய ஆய்வுகள்
- மொழிபெயர்ப்பு தொழில்நுட்பத்தில் செயற்கை நுண்ணறிவின் பங்கு
- இலக்கிய ஆய்வுகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் நெறிமுறை பரிசீலனைகள்

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Social Violation shown in the Novels of Imaiyam

Pushparani.P,

Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Dr. S.N.S. Rajalakshmi College of Arts and Science
(Autonomous), Coimbatore 641049.

Email: anjelpush999@gmail.com

ABSTRACT

Social customs are the most important magic word in the search for knowledge of human society. The customs, rituals, caste inequalities, sexual relations, divine worship and ceremonies are closely related to human life. These are due to the fact that they are not touched. Imaiyam novel, the biological cultural ethics of the contemporary people reveals. The creator who talks about the events of society speaks of social violations at every time. The dominant castes impose their devotion to the lower castes of the ethics that have been practiced for a long time during the temple worship. Due to the inability of the social value to ignore the instrument, the economic prosperity of the lowly people causes the orders of the dominant caste. Despite the impact of the rituals we have, the cultural elements are worth noting to oppose the dominant castes and they indiscriminately perform rituals. The lowly people are suffering from inevitably and unable to fight. The cultural violations of the dominant caste still get today. The dominant castes exercise caste power over the lower castes and have sexual harassment. The main reason for economic conditions affects the lower castes. This article describes the social violations of various stages of the lower castes and the disadvantages of the lower castes.

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025

Revised : 30 March 2025

Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Community, castes, caste atrocities, poverty, rituals

இமையம் புதினங்களில் சமூக மீறல்கள்

புஷ்பராணி.ப,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த் துறை, டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ் இராஜலட்சுமி கலை அறிவியல்
கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயமுத்தூர் 641049.

மின்னஞ்சல் : anjelpush999@gmail.com

முன்னுரை

இன்றைய எழுத்தாளர்களின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களும் இமயமும் ஒருவர் அண்ணாமலை என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட இவர் சிறுகதை, புதின இலக்கியங்களை படைத்து வருகிறார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் துயரங்களை அடையாளம் காணும் விதமாக இலக்கியங்களை தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். கிராமப்புற, நகர்ப்புற சூழலில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சாதிய அடக்குமுறைகளையும், அத்துமீறல்களையும் எடுத்துரைக்கிறார். மக்களின் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் சாதிய அடக்குமுறை ஆகிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை தன் புதினங்களிலும், சிறுகதைகளிலும் சமூகத்தை காட்டும் இவர் சமூக மீறல்களையும் வலுவாக பேசுகிறார். ஆதிக்க சாதியினரின் பண்பாட்டு மீறல்களினால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மீது பல்வேறு விதமான சிக்கல்களை தொடுக்கிறது. சமூக மீறல்களால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்படும் தீமைகளையும், சமூக சிக்கல்களையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்குமாகும்.

குறிப்புச் சொற்கள் : சமூகம், சாதிகள், சாதிக் கொடுமைகள், வறுமை, சடங்குகள்.

சமூகம்

சமூகம் என்பதே பல இனங்களின் கூட்டமைப்பாகும். சமூகத்தில் சாதிகளாக பிரிந்து வாழும் மக்கள் பல்வேறு வகையான பழக்கவழக்கங்களை மேற்கொள்கின்றனர். சமூகத்தில் உயர்ந்த மதிப்பில் உள்ளவர்கள் பொருளாதாரத்தில் நிறைவுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சார்ந்த பிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரத்திலும் ஒடுக்குதல்களுக்கும் ஆளாகி பிரிவினையுடன் தொகுப்பான மக்களாக வாழ்கின்றார்கள். இதனையே கேசவன் அவர்களும் குறிப்பிடுவதை,

“சாதிகளின் தொகுப்பு என்ற வரையறையைத் தாண்டி பொருளாதாரம், சமூக ஒடுக்குதலுக்கும் உள்ளாகும் அனைத்து சமூக பிரிவினரையும் குறிப்பிடுகிறது” (கோ கேசவன் சமூக விடுதலையும் தாழ்த்தப்பட்டோரும் ப - 24)

காண முடிகிறது. சமூகம் சாதி அமைப்புகளின் தொகுப்புகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்டவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஒடுக்குதல்களுக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். மிக முக்கிய காரணமாக அவர்களைச் சார்ந்த பொருளாதாரத்தை ஓரளவேனும் நிவர்த்தி செய்ய கூடிய வகையில் போதுமானதாக தன்னிறைவு அடைகிறார்கள். இதற்கு காரணம் சமூகம் சாதிகளாக பிரிந்து காணப்படுவதற்கு பொருளாதாரமே ஆகும். பொருளாதாரமே சாதி எடுத்து தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஒடுக்குதல் கொடுக்கும் தாக்குதலுக்கும் ஆளாவது அனைத்து சமூக பிரிவினரையும் சார்ந்ததாகவே இன்று உள்ளது.

சாதி விளக்கம்

சாதி என்பது ஒரே வகையான பழக்கவழக்கங்களைக் கடைபிடிக்கின்ற மக்களுடைய கூட்டுத் தொகுதியாகும். கூட்டமாக இருந்த சமூகம் பிளவு பட்ட சமூகமாக வளர்ச்சி அடைந்ததின் நீட்சியே சாதியாகும். ஒவ்வொரு சாதிக்கும் தனியான சிறப்புகளைச் சாதி மரபு வழியான தொழில் பாகுபாட்டால் மற்றவர்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்றது. இதனை,

“சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் என தண்ணீர் தகுதி நிலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு பின் அனைத்து சாதிகளும் ஒரு படி நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன இப்படி நிலையில் மேலுள்ள சாதி உயர்ந்தது என்றும் அதற்கு அடுத்துள்ள சாதி தாழ்ந்தது என்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது ஒவ்வொரு சாதியினரும் மற்ற சாதியினரோடு எவ்வகையான செயல் உறவு கொள்ள வேண்டும் என்பதும் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வகையான இடைவினை புரிய வேண்டும் என்பதும் மரபு வழி வழக்கத்தால் மிகவும் உறுதியோடு செயல்படுத்தப்படுகின்றன” (பண்பாட்டு மானுடவியல் ப - 314)

என மானிடவியலாளர் பக்தவச்சல பாரதி எடுத்துரைக்கிறார்.

தனித்தனியான சிறப்பு நிலைகளுடன் சாதி கட்டமைந்துள்ளது. உயர்ந்த நிலையில் உள்ள சாதிகளாகக் கருதப்படும் மக்கள் பொருளாதாரத்திலும் பண்புகள் கலாச்சாரங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் பிற சாதியினரிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர். அடிப்படைத் தேவைகளாகவும், பொருளாதாரத்தையும் உயர்த்திக் கொள்ள ஆதிக்கச் சாதியினரிடம் போராட வேண்டியுள்ளது.

சாதியைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

மனித இனம் தோன்றிய பொழுது பன்னெடுங்காலமாக சமுதாயத்தில் சாதி வேறுபாடு உள்ளதற்கான காரணங்களாகப் பல செயல்பாடுகள் உள்ளன. அதன் வளர்ச்சி நிலைகளில் பலவகையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனைச் சமுதாயத்தில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் சாதி வெளிப்படுத்துகிறது. சாதியின் பல்வேறு வடிவங்கள் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை சமூகச் செயல்பாடுகளின் வழி நிகழ்த்தப்படுகிறது. அவை,

பிறப்பு, தொழில்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள், தீண்டாமை, அடக்குமுறை, உதாசீனப் பேச்சுக்கள், பாலியல் வன்கொடுமை போன்றவை சாதியைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளாக உள்ளதை அனைத்து இடங்களிலும் காண முடிகிறது. இவ்வகைக் காரணிகள் சாதியை அடையாளம் காட்டுவனவாக உள்ளன. இமையம்; புதினங்களில்

காணப்படும் மேற்கண்ட செயல்பாடுகள் சாதியால் மட்டுமே தோன்றி சமூகத்தைப் பிரிக்கிறது என்பதைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக அமைகிறது.

அதிகார மொழியில்

ஆதிக்க சாதியினர் அதிகார மொழியில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அடக்குகிறார்கள். என்னும் நிலையினை,

“ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர் தங்களுக்குள் இருக்கக்கூடிய சாதி அடக்கு முறையை ஆதிக்கத்துடன் வெளிப்படுத்தும் முகமாக மொழியின் தன்மை அமைந்திருக்கிறது. என்பதைக் காண முடிகிறது. உயர் சாதிக்காரர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை அவமானப்படுத்துவதாக மொழி அமைந்துள்ளது. இத்தகைய மொழி நடை சாதிய மொழி நடை என்பதாகும்.” (டாக்டர்.முத்துசண்முகம்,; இக்கால மொழியியல் ப- 233)

இவ்வாறு மொழியும் சமுதாயமும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது. வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் பேசப்படும் மொழி வழக்கு வேறுபடுகிறது. குறிப்பிட்ட பகுதியில் பல்வேறு சாதிகள் இருந்தாலும் ஒரே மொழியைப் பேசினாலும் சாதிகளுக்கு இடையே மொழி வழக்கு என்பது வேறுபாட்டுடன் சாதிய அடையாளத்தையும் காட்டுகிறது

சாதி அதிகார மொழி மீறல்

கோவேறு கழுதைகள் புதினத்தில் ஆதிக்க சாதியினரின் இறப்பு நிகழ்வுக்காக தாழ்த்தப்பட்ட சாதியான வண்ணார்கள் தான் அனைத்து சடங்குகளையும் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆதிக்கச் சாதியினர் பதத்தில் அதிகார மொழியிலேயே அழைப்பார்கள். மன்னர்களும் அடங்கிப் போன மொழிகளிலேயே பதிலையும் தெரிவிப்பார்கள் என்னும் நிலையைக் காண முடிகிறது. ஆதிக்க சாதியினர் மொழி அதிகாரத்திற்கானது என்பதை,

“முண்டப் பயல, தூக்கம் போவலியா? ஒரு கொரல்ல ‘ஒனு’ எழுந்திருக்க வாண்டாமா? வயசான காலத்துல இப்படியாடா தூக்கம் வரும்?”

“கட்ட செத்த அசந்துபோச்சிங்க சாமி. தப்பிதமாக கொள்ளாதீங்க சாமி.”

“மனசுல கவல இருந்தா மனுசனுக்குத் தூக்கம் வருமாடா? தூக்கம்தான் வருமா?”

“முண்டப் பயல. வாடா!”

“சாமி?” என்றாள் ஆரோக்கியம்.

“என்னடா நிக்கற?”

“சாமி?” (இமையம், கோவேறு கழுதைகள் ப- 16)

தெருவில் நடைபாதையில் உறங்குகிறார்கள் சவுரி குடும்பம். கோவிலுக்குச் சென்று வந்ததினால் அழுப்பும் களைப்பும் அவர்களை ஆழ்ந்த உறக்கம் கொள்ளச் செய்தது. அவ்வாறு ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருக்கும் பொழுது, ஆதிக்க சாதியினரான ராமசாமி தன் தாயார் இறந்துவிட்டதாகவும் அதற்கான சடங்குகளை வண்ணார் சாதியில் உள்ளவர்களே செய்ய வேண்டும் இதனை தெரிவிப்பதற்காகவே ராமசாமி சவுரியையும், ஆரோக்கியத்தையும் மிகவும் அதட்டலுடன் அதிகார தோனியில் அழைப்பதை மேற்கண்ட வரிகள் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. உழைக்கும் மக்களுக்கு ஆதிக்க சாதியினரின் அடக்குமுறை என்பது இயல்பாகக் கேட்கும் சொல்லாடல் தான் என்பதை இதன் மூலம் உறுதி செய்ய முடிகிறது. தன் அதிகார மிரட்டலுடன் கூடிய வார்த்தைகளுக்கு கட்டுப்பட்டே நடந்து கொள்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் எந்த சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் அவர்களை அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்பணிய வைக்கும் அதிகார மொழியைக் கையாளுகிறார்கள் என்பதனை மேற்கண்ட வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

செடல் புதினத்தில் சாதி கட்டமைப்பு

தமிழ் சமூகத்தின் ஒற்றுமை பண்பாட்டில் மறைந்து உள்ளது வெளிப்படையான சாதி செயல்பாடுகள் காணப்படுகிறது என்னும் கருத்தினை,

“குடித்தெருவில் செல்லியம்மன் கோவிலைச் சுற்றி பொட்டுக் கட்டுவதைப் பார்க்க உள்ளூரிலிருந்தும் வெளியூரிலிருந்தும் பெரும் கூட்டம் கூடியிருந்தது. செடல் வந்து விட்டால் என்று தெரிந்ததும் வேடிக்கை பார்க்க வந்த கூட்டம் எல்லாம் அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டது சிதறி நின்றவர்கள் எல்லோரும் ஒரே இடத்தில் குவியத் தொடங்கினார்கள்”³⁶

“ஊர் உலகத்து முறைமைப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட்டு பெரும் பிரச்சனை தீர்ந்த நிம்மதியில் பொட்டுக்கட்டி விட்டு விட்டதால் சீக்கிரம் மழை பெய்து விடும் என்ற நம்பிக்கையில் கிளம்பத் தொடங்கினார்கள் அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய காலிலும் செடலை விழுந்து கும்பிட வைத்தார் அயர்.” (செடல் ப- 10)

பண்பாட்டு ஒற்றுமை காணப்பட்டாலும் மக்கள் அனைவரும் கூட்டமாக ஒன்று சேர்ந்து செயல்படும் பொழுது குறிப்பிட்ட சாதியைச் சார்ந்தவர்களை வஞ்சிக்கும் நிலையை எடுத்துக் கூறுகிறது. பண்பாட்டு மரபு வழியில் ஏற்பட்ட நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் இதில் அடங்கியதாக அமைகிறது. சாதி மற்றும் பண்பாட்டு அழுத்தம் மறைமுகமாகவும், வெளிப்படையாகவும் நடைமுறைப்படுத்துவதை எளிதாகக் கருதமுடிகிறது..

அனைத்துப் பிரிவு மக்களும் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து மழைக்காக கூத்தாடியான செடலைப் பொட்டு கட்டினர். பொட்டு கட்டும் சடங்கைச் செய்வதால் வறட்சியால் வாடியிருக்கும் காலம் மாறி மழை பொழியும் என்று நம்பினார்கள். இந்த வழக்கம் அனைத்துத்தட்டு மக்களும் ஒற்றுமையாகச் செயல்படுவது பண்பாட்டு வழக்கம் உள்ளதை மக்கள் தெளிய உணர முடிகிறது.

ஆறுமுகம் புதினத்தில் சாதிக்க கட்டமைப்பு

சமூகத்தில் உயர்ந்ததாக கருதப்படுகின்ற தொழில்களை உடையவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவும் பிறர் அவர்களுக்கு அடிமை வேலை செய்யும் தொழில்களினால் ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்கினார். சாதிக்க கட்டமைப்பானது சமூகத்தில் பிரிக்க முடியாத சக்தியாக உருவானது இதனை.

“சமுதாய ஆதாயம் தேடும் முயற்சியில் இரு ஒரு பிரிவினர் மற்றொரு பிரிவினர் மீது ஏற்படுத்திய அத்துமீறல் சமுதாயத்தில் சாதி வர்க்க அமைப்புகளுக்கு வித்திட்டது.”
(பக்தவச்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானுடவியல் ப.314)

என்று பக்தவச்சல பாரதி குறிப்பிடுகின்றார். ஆதிக்க சாதியினராகப் பெரும்பான்மை மக்களாக இருப்பதும் சிறுபான்மையினரான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடம் பாரபட்சம் காட்டுவதே அடக்கு முறையாக கையாளப்பட்டது. ஒவ்வொரு சாதியினரிடையே காணப்படும் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் அவை சார்ந்த சிக்கல்கள் தம்மினும் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்ற ஆதிக்க அத்துமீறல்கள் ஏற்பட்டன.

ஆதிக்க சாதியினரான நாயுடு வீடுகளிலும், கவுண்டர் வீடுகளிலும், சாதி அடுக்கில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த மக்கள் வீட்டு வேலைகளையும், பண்ணை வேலைகளிலும் பரம்பரைகளான அடிமை பறையன்களாக வேலை செய்வதைக் கடமையாக கருதினர். அவர்களின் வீடுகளில் நிரந்தரமான அடிமை வேலைகளைச் செய்வதால் பறையர்கள் ஆதிக்க சாதியினரை ‘ஆண்டவோடு’ என்று பெருமையாக அழைப்பதும் இன்றும் கிராமப்புறங்களில் பரவலாகக் காண முடிகிறது. கீழ்க்கண்ட வரிகள் இத்தகு நிலையை உண்மையான தென்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் உள்ளதை.

“வானூர் என்றாலே நாயுடுகளின் தாலுக்கா என்ற பெயர் ஒவ்வொரு நாயுடு வீட்டிலும் ஐந்தாறு கால் நடை குடும்பங்கள் அடிமை வேலை செய்யும் ராமனும் அடிமை பறையனாக வசந்தாவின் உடைய வீட்டில் தான் சின்ன வயதிலிருந்து வேலை செய்து கொண்டிருந்தோம் ராமனுடைய அப்பனும் அங்கே தான் வேலை செய்தான்.”

“எங்கள் ஆண்டவோடு ஆண்டனாடு என்று சொல்லிக்கொண்டு வசந்தாவினுடைய வீட்டிற்கு இராச்சோறு வாங்க செல்வார்கள்.” (வாழ்க வாழ்க ப- 24)

சாதிக்க கட்டமைப்பில் ஆதிக்க சாதியினராகிய நாயுடு இன மக்களுக்குப் பறையர்கள் பரம்பரையாக அடிமை வேலைகளைச் செய்தார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஆறுமுகம் புதினத்தில் உள்ள 'எங்க ஆண்ட ஊடு' என்று கூறும் வசந்தாவினுடைய போக்கும், அடிமைப் பறையன்களாக மூன்று தலைமுறைகள் இருந்ததற்கான சாதி அடக்குமுறை வெளிப்படுவதை இங்கு சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் எழுத்தாளர் இமையம். சாதிய கட்டமைப்பில் பறையர்களை அடிமைகளாக நாயுடுகள் வைத்திருந்த நிலையை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

உழைக்கும் மக்களின் நிலை

மனித வாழ்க்கைக்கு உழைப்பு ஒன்றே மூலதனம். உழைக்கும் மக்களே உயர்வைப் பெறுகிறார்கள் என்பது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடமே காணப்படுவது இல்லை. உழைப்புக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதைக் கடினமான வேலைகளையும் எளிமையாக முடிக்கும் திறன் அவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறது. ஒரு வேளை உணவுக்காக நாள் முழுவதும் வேட்டையாடும் விலங்குகளை விடவும் கடினமாக உழைக்கிறார்கள். ஆதிக்க சாதியினரால் மிகக் கடுமையாக உழைக்க வைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதே உண்மைநிலை. உழைப்பிற்கு ஊதியமாக ஒரு சில படி நெல் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. அதனால் உணவுக்காக உயர்ந்ததாக சொல்லப்படும் ஆதிக்கச் சாதியரை நம்பி இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. கோடிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள். சாதிக்க கட்டமைப்பு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எப்பொழுது பிரிக்க, பிரித்து வைக்கப்பட்டார்களோ அன்று முதல் இன்று வரை உழைக்கும் வர்க்கமாகவே அவர்களின் வாழ்க்கை காலங்காலமாக நீடிக்கிறது. சமூகம் இன்றும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உழைக்கும் வர்க்கமாகவே பார்க்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை சமூகத்தில் வெளிப்படுத்துவதை,

“கிராமப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் சரி இன்னும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அடிமட்டத்திலேயே கிடந்து கடைநிலை வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தங்கள் பிழைப்புக்காக பெருமளவும் உயர்சாதி மக்களின் தயவையே எதிர்பார்த்து அல்லது அண்டிவாழ வேண்டிய அவல நிலையே நீடித்து வருகிறது.” (தீண்டாமை ஒழிப்போம் தமிழர் ஒற்றுமையும் ப- 78)

என்று ராஜேந்திர சோழன் கூற்றுக்கு ஏற்றபடி இமையம், புதினங்களில் நிரூபணம் ஆகிறது. சாதி அடுக்கில் வேறன்றி காணப்படும் கிராமங்களிலும், சாதியை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தும் நகர்ப்புறங்களிலும் சரி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உழைப்பைச் சுரண்டி வஞ்சித்து வருகிறார்கள். பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உழைப்பதில்லை. அடிப்படைத் தேவையான உணவுக்கான தேடுதலை குறிக்கோளாகக் கொண்டு கடினமாக உழைக்கிறார்கள். அதற்காக உயர்சாதியினராகக் கருதப்படும் மக்களையே நம்பியும் அண்டியும் வாழ வேண்டிய நிலை இன்றும் நீடிக்கிறது.

“தவசமும் மின்னமாரி கொடுக்கிறது இல்ல. படியும் மோசமா இருக்கு காரியத்திலும் வண்ணானையே மறந்து விடுவாங்க. பழைய வயக்கம்மெல்லாம் இல்லாபூட்ச்ச ஆண்டவரே. ராத்திரிக்கு குண்டான் நிறைய மாட்டேங்குது. புள்ளகுட்டிய வச்சுக்கிட்டு தவசபண்ணன். காட்டுல வனவாசம் போன கதையா இருக்கு ஆண்டவரே.” (கோவேறு கழுதைகள் ப- 9)

கோவேறு கழுதைகள் புதினத்தில் வண்ணாராகிய ஆரோக்கியத்திற்கு போதிய கூலிகளையும் தானியத்தையும் வழங்கவில்லை என்று வருந்துவது அவர்களின் வாழ்வியலை எடுத்து இயம்புவதாக ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். தவசம் கொடுப்பதில்லை என்று வருந்துவதிலிருந்து உழைப்புக்கேற்ற கூலிகளைக் கொடுப்பதில்லை என்பது இதன் மூலம் தெளிவாய்ப் புரிகிறது. தவசம் என்பது தானியம் ஆகும். முன்பெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிறைவான கூலிகளைக் கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. தற்பொழுது உழைப்பை மட்டும் பிடுங்கிக் கொண்டு அவர்களை உதாசீனப்படுத்துவதையும் இரவானதும் வாங்கப்படும் ‘இராச்சோறு’ எனும் பழைய உணவை கொடுப்பதற்கும் மனசு வருவதில்லை என்பதை இதன்மூலம் உணரமுடிகிறது. குடும்பத்தில் குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை உணவுக்காகவும், தானியங்களுக்காகவும் காத்திருப்பதை இங்கு பெரிதும் காண முடிகிறது. இந்தக் குறைகளை மன ஆதங்கத்துடன் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தில் உள்ள பாதிரியாரிடம் முறையிடுவதில் இருந்து அவர்களின் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாய் உணர முடிகிறது.

அரசியல் அத்து மீறல்

வறுமையின் காரணமாகப் பெண் குழந்தைகளையும், கட்சிப் பொதுக்கூட்டத்திற்கு செல்லும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சிறிய வருமானமே கிடைக்கும் அதற்காக நாள் முழுவதும் மழை வெயில்களில் காத்திருப்பதும் அதனால் நோய்கள், வர வாய்ப்புள்ள நிலையும் இங்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது. அடிப்படைத் தேவைகளான குடிநீர் மற்றும் உணவும் கிடைப்பது அரிதாகவே இருக்கும். சிறுநீர் கழிப்பதற்கு ஏற்ற சரியான இடங்கள் இல்லாமல் குழந்தைகளும் பெண்களும் அவதிப்படும் நிலைக்கு தள்ள அரசியல் கட்சிக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வோரின் நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கும். இதனை வாழ்கவாழ்க புதினத்தில் இடம்பெற்றிருப்பதை.

“ஐயோ பாவம்” என்று ஆண்டாள் சொன்னதும் பணத்துக்காக ஆசைப்பட்டு எதுக்கு அறியா பிள்ளை எல்லாம் இட்டாராங்க.” (வாழ்க வாழ்க ப- 17)

இங்கு காண முடிகிறது. இதிலிருந்து குழந்தைகள் முதல் வயதான பெண்கள் வரை காலையிலிருந்து கட்சிக் கூட்டம் முடியும் வரையில் சிறுநீர் கழிப்பதற்குக் கூட செல்லாமல் காத்திருப்பது தாக்கப்பட்ட மக்களின் அவல நிலையை குறிப்பிடுவதுடன் வருமானத்திற்காக இத்தகைய செயல்களைச் செய்வதும் கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. ஒரு நாள் முழுவதும்

பெரியவர்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் காத்திருப்பதை நான் கூட உழைப்புக்கு தகுந்த ஊதியத்தை தராமலும் அவர்களைத் துன்புறுத்துவதும் இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

மூடநம்பிக்கையால் சமூக மீறல்

நம் சமூகம் இயற்கைக்கு பயந்து மூடநம்பிக்கையா தெய்வத்திற்காக நேர்த்திக்கடன் செய்கின்றனர். விலங்குகளையும், பறவைகளையும் பலியிடுதல் நம்பிக்கையாக உள்ளது. இதனால் தெய்வத்திடம் இருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதாக உணரப்பட்டது. இதை பயன்படுத்தி மனிதர்களையும் கடவுளுக்காக நேர்த்திவிடும் மூட பழக்கங்களும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. இதனை,

“மூடநம்பிக்கை என்பது ஏன் எதற்கு என்றுகூடக் கேட்காமல் முன்னோர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக அதை அப்படியே பொன்னேபோல் ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பதாகும். “பார்க்க முடியாதது பரிசோதனைக்கு எட்டாதது ஆனால் முன்னோர்கள் பலகாலமாகச் சொல்லி வருவது என்பதற்காக நம்புவது மூடநம்பிக்கையாகும்” என்பர். நெ.து.சுந்தரவடிவேலு.” (நெ.து.சுந்தரவடிவேலு-சிங்காரவேலரும் பகுத்தறிவும்இப-26)

மூடநம்பிக்கை என்பது கண்மூடித்தனமாக நம்புவது என்கிறார். அறிவியல் முறைப்படி பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படாமல் ஆணித்தரமாக நம்புவதாக உள்ளது என்கிறார். இதனையே, பெரியாரும்

“பகுத்தறிவு ஆதாரமும், விஞ்ஞான ஆதாரமும், அனுபவ ஆதாரமும் இல்லாதது மூடநம்பிக்கை” (பெரியார் சிந்தனைகள் ப-1555)

எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் கண்மூடித்தனமாக நம்புவது மூடநம்பிக்கை என்கிறார். நம் தமிழ் சமுதாயம் மூடநம்பிக்கையில் வேரூன்றி கிடக்கிறது தற்பொழுதும் கூட என்பது புதினங்களில் காட்டப்படும் சடங்குகளில் இருந்து மனிதர்கள் நம்பிக்கையின் வழியே வாழ்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

“50 வயது மதிக்கத்தக்க இதற்காகவே வரவழைக்கப்பட்டு இருந்த கர்னத்தம் லட்சுமி இடம் கொடுத்ததும், அதை செடலின் கழுத்தில் கட்ட சொன்னார் நடராஜபிள்ளை. அந்தத் தருணத்திற்காகவே காத்திருந்தது போல் பறை மேளக்காரர்கள் வேகமாக அடித்தனர். பரத்தெருநாதன் சங்கை ஊதி முடித்தான்.

“ அது இனி செல்லியம்மனோட புள்ள, அதை இனிமே கொண்டு ஒருத்தரும் கைஉட மாட்டாங்க.” (செடல் ப-10)

என்று 7வயதே நிரம்பிய தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்த சிறு பிள்ளையை செல்லியம்மனுக்காக பொட்டுக்கட்டி விடப்பட்டு தெய்வத்துக்காக அர்ப்பணித்தார்கள் என்று தெரிகிறது. சமூகத்தில் மூடநம்பிக்கைகள் நிரம்பி வழிந்து ஓடுகிறது என்பது மேற்கண்ட சமூக அத்துமீறல்கள் மூலம் நிரம்பப்பட்டு உள்ளது. பெரியார் சொல்வது போல பகுத்தறிந்து அறிவியல் உண்மைகளுடன் செயல்பட்டால் மூடநம்பிக்கைகளும் மனிதனை விட்டு விலகும். முக்கியமாக ஆதிக்க சாதியினருக்கு அடிபணியாமல் இருந்தாலே போதும் மூடநம்பிக்கையை நம்பாமல் இருக்கலாம்.

முடிவுரை

தமிழ் சமுதாயக் கட்டமைப்பில் சாதிய அமைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்துள்ளது. ஆதிக்க சாதியினரால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவது புதினங்கள் வழியே அறிய முடிகிறது. படைப்பாளர் இமையம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை யதார்த்தமாக குறிப்பிடுவதுலிருந்து சமுதாயம் இன்றும் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளின் நிரம்பியுள்ளது என்று தெரிகிறது. இவ்வாறான அத்துமீறல்களை களைந்தெடுக்க வேண்டும். சமூகம் முன்னேற அனைவரும் சமம் என்ற போக்கு இருந்தால் மட்டுமே முடியும். சாதி அதிகார ஆணவத்தை கட்டுப்படுத்தி சமுதாய ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். உழைக்கும் மக்கள் அடிமையாக இல்லாமல் சரியான கூலிகளை நியாயமான முறையில் பெற முயல வேண்டுமே தவிர கடுமையாக இருக்க முயலக் கூடாது. அரசியல் அறம் மீறாமல் மக்களை பாதுகாக்கும் அறநாக அரசியல் இருக்க வேண்டும். முக்கியமாக சமுதாயத்தை பாதுகாக்க மூடநம்பிக்கைகளை தகர்த்தெறிந்து நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க உயர வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- 1.கோ கேசவன் சமூக விடுதலையும் தாழ்த்தப்பட்டோரும் ப-24, சரவணபாலு பதிப்பகம் விழுப்புரம்
2. பண்பாட்டு மானுடவியல் ப-314), அடையாளம் பதிப்பகம்
3. டாக்டர்.முத்துசண்முகம், இக்கால மொழியியல் ப-233, பாரி நிலையம் (Paari nelaiyam)
4. இமையம், கோவேறு கழுதைகள் ப-16, கிரியா பதிப்பகம்
5. இமையம், செடல் ப-10, கிரியா பதிப்பகம்
6. பக்தவச்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானுடவியல் ப.314, அடையாளம் பதிப்பகம்
7. இமையம், வாழ்க வாழ்க ப-24, கிரியா பதிப்பகம்
8. ராஜேந்திர சோழன், தீண்டாமை ஒழிப்போம் தமிழர் ஒற்றுமையும் ப-78, தமிழினி வெளியீடு
9. இமையம், கோவேறு கழுதைகள் ப-9
10. இமையம், வாழ்க வாழ்க ப-17
11. நெ.து.சுந்தரவடிவேலு-சிங்காரவேலரும் பகுத்தறிவும்இப-26, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
12. பெரியார் சிந்தனைகள் ப-1555
13. இமையம், செடல் ப-10, கிரியா பதிப்பகம்

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

The Virunthombal Athikaram of Thirukkural and the infallibility condition of Karaikal Ammaiyar

BARATHE. S¹, Prof. S. RAVI²,

1. Ph.D. Research Scholar, Central University of Tamil Nadu, Thiruvavur.
2. Research Supervisor, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvavur.

ABSTRACT

In ancient Tamil society, the practice of hospitality, welcoming guests, was deeply ingrained in their cultural structure. Hospitality was regarded as a very important virtue and a marker of a moral life. The timeless ethical text, Thirukkural, fully expresses the significance of welcoming guests. The purpose of this article is to illustrate how Karaikal Ammaiyar, revered in the Tamil Shaiva tradition, lived a noble family life, consistently adhering to the principles of hospitality."

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025
Revised : 30 March 2025
Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Hospitality, Innovation, Care, Medicine, Glow of Happiness, Punidhavathi, Domestic Life

திருக்குறளின் விருந்தோம்பல் அதிகாரமும் காரைக்காலம்மையாரின் வழுவா நிலையும் பாரதி. சா¹, பேரா. ச. இரவி²,

1. முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர். 610 005
2. நெறியாளர், தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர். 610 005

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் கலாச்சார கட்டமைப்பில் விருந்தினர்களை வரவேற்கும் விருந்தோம்பல் என்ற முறைமை ஆழமாக வேரூன்றிய ஒன்றாகும். மிக முக்கியமான நற்பண்பாகவும், ஒழுக்கமான வாழ்க்கையின் அடையாளமாகவும் விருந்தோம்பல் கருதப்பட்டு வருகிறது. காலத்தால் அழியாத அறநெறி நூலான திருக்குறள், விருந்தினர்களை வரவேற்பதன் முக்கியத்துவத்தை முழுத்திறத்துடன் எடுத்துரைக்கிறது. தமிழ் சைவ மரபில் போற்றப்படும் காரைக்கால் அம்மையார், இல்லறமாகிய நல்லற வாழ்வில் பெருமைமிகு ஒழுகலாறான விருந்தோம்பல் நெறியில் சற்றும் வழுவாது நின்றதனை உணர்த்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

விருந்து, புதுமை, ஓம்பல், மருந்து, முகமலர்ச்சி, புனிதவதி, இல்லறம்

முன்னுரை

அமிழ்தாகிய தமிழ் மொழியில் அறம், பொருள், இன்பம் எனும் பேரொளியைக் கொண்டு, உலக மனங்களின் இருளைப் போக்கும் வாழ்வியல் அகராதியாக திருக்குறள் திகழ்கிறது. இதன் 133 அதிகாரங்கள் இவ்வுலக மக்களின் மனங்களைக் கொள்ளை கொண்டு அதிகாரம் செய்துவருகின்றன. எல்லா மக்களாலும் ஏற்கக்கூடிய அறிவுக்கடல் போன்ற திறத்தால் திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை என அழைக்கப்படுகிறது. 'மறை' என்னும் சொல்லுக்கு 'மறைத்து வைத்தல்' என்று பொருள். திருக்குறள் நூல் மறைந்திருக்கும் அரிய பொருட்களை மனித வாழ்விற்குக் கூறும் நூலாதலின் இதற்கு உலகப் பொதுமறை எனப் பெயர்கொள்வது ஏகப்பொருத்தமாகும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் தனித்தொரு பண்பாட்டு நெறியாக விருந்தோம்பல் பண்பு இருந்து வருகிறது. 'விருந்து' என்ற சொல்லுக்கு 'புதுமை' என்று பொருள். 'ஓம்புதல்' என்ற சொல்லுக்குப் பாதுகாத்தல் என்று பொருள். விருந்தோம்பல் என்பது விருந்தினரைப் பாதுகாத்தலாகும். பல புதிய மனித உறவுகளை மேம்படுத்திட மனித உயிர்களுக்குக் கிடைத்த மகத்தான பண்பாற்று முறை விருந்தோம்பல் எனலாம். இல்லம் தேடிவரும் ஒவ்வொரு உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் இன்முகத்தோடு வரவேற்று விருந்தளித்து மகிழ்வது தலையாயதென திருக்குறள் பகர்கிறது. விருந்தோம்பல் எனும் அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் உரைத்த கருத்துக்களின்படி அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் இறைவனை இசையால் பாடிய காரைக்காலம்மையார் வழுவாதிருந்தவர் என்பதை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

விருந்தோம்பலின் தனிச்சிறப்பு

வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரைப் பாதுகாத்தலும், உறவினரைப் பாதுகாத்தலும் குடும்பத் தலைவியின் பண்புகளாகும். என்பதை,

“விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்னை கிழவோன் மாண்புகள்”

(தொல்.1102)

என்ற தொல்காப்பியப் பாடல் அடிகளால் அறியமுடிகிறது.

இவ்வுலகில் நற்றமிழைச் சேர்ந்த புகழ் என்னவென்றால் பிறருக்கு அளிக்கும் விருந்தாகிய செயலைத் தம் உயிராக செய்வதாகும். இதை,

“நற்றமிழ் சேர்ந்த புகழ்
ஞாலத்தில் என்ன வெனில்
உற்ற விருந்தை
உயிரென- பெற்று உவத்தல்”

(குடும்ப விளக்கு, இரண்டாம் பகுதி)

பாரதிதாசனின் குடும்ப விளக்கு பாடலடிகள் தெரிவிக்கின்றன.

விருந்தோம்பல் அதிகாரமும் காரைக்காலம்மையாரின் வழுவாமையும்

விருந்தோம்பல் அதிகாரம் திருக்குறளில் 9ஆவது அதிகாரமாக உள்ளது. இவ்வதிகாரம் திருக்குறளில் அறத்துப்பாலில், இல்லறவியல் எனும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழ் மக்களின் தனித்தன்மையை இவ்வுலகிற்குப் பறைசாற்றுவதாக விருந்தோம்பல் உள்ளது.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் பெரும்பாலோர் தன்னை நாடி வரும் அடியார்க்கு விருந்தளித்தலையே பெரும்பேறாக செய்து மகிழ்ந்தனர் என்பதை பெரியபுராணத்தின் வழி அறியமுடிகிறது. சிவனடியார்க்கு விருந்தளிக்கத் தன் மகனையே பிள்ளைக்கறியாக சமைத்துத் தந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார் செயலும், வீட்டில் பொருளில்லாதபோது விதைத்த நெல்லை எடுத்து வந்து, விருந்தினருக்கு உணவாக்கிய இளையான்குடி நாயனாரின் செயலும் விருந்தோம்பலின் உச்சம் எனலாம்.

அவர்களைப் போலவே காரைக்காலம்மையார் என்றழைக்கப்படும் புனிதவதியாரும் சிவனடியார்க்கு செய்யும் விருந்தோம்பல் தொண்டினை சிவனுக்கே செய்யும் தொண்டாகக் கருதி வாழ்ந்து வந்தார். அதனால் தான் இறைவனே அவரை நாடி விருந்துண்ண அவரின் வீட்டிற்கு சிவனடியார் உருவில் வந்தார் என்பர்.

1. விருந்தினர்க்குக் கொடுத்துவிட்டு தானுண்ணல் பண்பு

விருந்தாக வந்தவர் வெளியே சென்றிருக்க, தான் மட்டும் உண்ணுதல், சாவைத் தடுக்கும் மருந்தே என்றாலும், விரும்பக்கூடியது அல்ல. என்பதை,

“விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.” (குறள் - 82)

எனும் குறள் எடுத்துரைக்கிறது.

விருந்தினர்க்கு முதலில் உணவளித்து மிஞ்சியதை உண்டு வாழும் பண்பாளன், தன் நிலத்தில் விதை விதைக்கத் தேவையே இல்லை. என்பதை

“வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.” (குறள் - 85)

எனும் குறள் உணர்த்துகிறது.

மேற்காணும் குறட்பாக்களில் கூறப்பட்டது போலவே, காரைக்காலம்மையார் கணவனால் இல்லத்தில் வைப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுத் தன்னிடமிருந்த நல்ல மணம் பொருந்திய மாங்கனிகளில் இரண்டில் ஒன்றைத் தனக்கென எண்ணாது, விருந்தினராகிய சிவனடியாருக்கு அமுது படைத்தார். என்பதை,

“இல்லாளன் வைக்கவெனத் தம்பக்கல் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிகள் இரண்டினில்ஒன் றைக்கொண்டு”

(பெரிய. காரைகாற். 20)

என்ற பெரியபுராணத்திலுள்ள காரைக்காலம்மையார் புராணப் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

2. விருந்தினரைப் போற்றும் பண்பு

விருந்தினரைப் போற்றிப் பாதுகாப்பது இல்லறத்தின் தலையாய கடமைகளில் ஒன்றாகும். வீட்டில் இருந்து பொருள்களைப் பாதுகாத்து இல்வாழ்க்கை நடத்துவதெல்லாம் விருந்தினரைப் போற்றி உதவி செய்வதற்காகவே ஆகும். என்பதை,

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.” (குறள் - 81)

என்ற குறளும்,

விருந்தோம்பலாகிய யாகத்தின் பயன் இந்த அளவுடையது என்று கூறத்தக்கதல்ல. அது விருந்தினரின் தகுதிக்கு ஏற்ற அளவுடையதாகும். இதை,

“இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.” (குறள் - 87)

எனும் குறளும் புலப்படுத்துகின்றன.

இக்குறட்பாக்களுக்கு ஏற்ப, தன்னை நாடி வந்த சிவபெருமானின் மெய்யடியாரின் நிலையைக் கண்டு, ‘சிவபெருமானின் அடியவராகிய இவரின் பசியைத் தீர்ப்பேன்’ என்று சென்று, உணவைப் பரிமாறுவதற்கு காரைக்காலம்மையார் தயாரானார். என்பதை,

“வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு
நாதன்தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேன் எனநண்ணிப்”

(பெரிய. காரைகாற். 18)

என்ற பாடலடிகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு இல்லம் தேடி வந்த ‘விருந்தினரின் பசியைத் தீர்ப்பேன்’ என காரைக்காலம்மையார் தன் மனதில் உறுதி கொண்டது, விருந்தினரைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற அவரின் உன்னதப் பண்பைப் புலப்படுத்துகிறது.

3. வறுமைத் துன்பம் வந்ததில்லை

நாள்தோறும் தன்னை நாடி வரும் விருந்தினரைப் போற்றுகிறவனுடைய இவ்வாழ்க்கை வறுமைத் துன்பத்தால் கெட்டுப் போவதில்லை. என்பதை,

“வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.” (குறள் - 83)

என்ற குறள் தெரிவிக்கிறது.

இக்குறட்பாக்களில் கூறப்பட்டது போல வறுமைத் துன்பம் அணுகாது, இல்லம் தேடி வருபவர்க்கு உள்ளவற்றை விருந்தளிக்கும் பண்பு கொண்டிருந்த புனிதவதியார், வணிகர் குலத்தில் பிறந்து செல்வ செழிப்புடன் இருந்தார் என்பதை பெரியபுராணம் தெரிவிக்கிறது.

4. விருந்தோம்பலின் பெரும்பேறு

வருகைபுரிந்த விருந்தினரைப் போற்றி, இனிவரவிருக்கும் விருந்தினரை எதிர் பார்த்திருப்பவன், வானுலகத்தில் உள்ள தேவர்க்கும் நல்ல விருந்தினன் ஆவான். இதை,

“செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல்வருந்து வானத் தவர்க்கு.” (குறள் - 86)

எனும் குறளும்,

பொருளைச் சேர்த்துவைத்து அதனை இழப்பவர், விருந்தோம்பல் எனும் வேள்விக்கு அது பயன்படுத்தப்படாமற் போயிற்றே என வருந்துவார்கள். இதை,

“பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி

வேள்வி தலைப்படா தார்.” (குறள் - 88)

எனும் குறளும் புலப்படுத்துகின்றன.

இக்குறட்பாக்களின் பொருளுக்கேற்ப, ஆனேற்றையுடைய இறைவனின் அடியவரே தேடிப் பெறுதற்கரிய விருந்தாக இங்கு வருவாரானால், இதன் மேலும் பெறத்தக்கதொரு பேறு இல்லை எனும் எண்ணம் உடையவராய், அவ்வடியவருக்கு அமுது படைக்கக்கூடிய செயலை ஏற்றவராய் இருந்தார். என்பதை

“வெறிமலர்மேல் திருவனையார் விடையவன்தன் அடியாரே
பெறலரிய விருந்தானால் பேறிதன்மேல் இல்லையெனும்
அறிவினராய் அவரமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார்.”

(பெரிய. காரைகாற். 19)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. காரைக்காலம்மையார் அனுதினமும் சிவனடியார் எவராயினும் தன் இல்லம் நாடி வரவேண்டும் என காத்திருக்கும் மனம் கொண்டிருந்தவர்.

5. முகமலர்ச்சி

முகமலர்ச்சியோடு நல்லமுறையில் விருந்தினரைப் பேணுகிறவன் வீட்டிலே, மனம் மகிழ்ந்து திருமகள் தங்கியிருப்பாள். இதை,

“அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.” (குறள் - 84)

எனும் குறளும்,

அதாவது அனிச்ச மலரை முகர்ந்தால் உடனே அது வாடிவிடக்கூடியது. அதைப்போல முகம் மலராது மாறுபடுதல் பார்த்த உடனே விருந்தினரும் மனம் வாடிவிடுவார்களாம். இதை,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.” (குறள் - 90)

எனும் குறளும் தெரிவிக்கின்றன.

மேலுள்ள குறட்பாக்களின் பொருட்களுக்கேற்ப, காரைக்காலம்மையார் மிக விரைந்து வந்து இலையில் படைத்து, அளவில்லா மகிழ்ச்சி பொங்க, வீட்டிற்கு வருகையுற்ற துன்பத்தைத் துடைத்தருளும் அடியவர்க்கு அமுது செய்வித்தார். என்பதை,

“வல்விரைந்து வந்தணைந்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியினால்
அல்லல்தீர்ப் பவர்அடியார் தமையமுது செய்வித்தார்.”

(பெரிய. காரைகாற். 20)

எனும் பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

முடிவுரை

இவ்வாறாக, தமிழரின் மாண்புகளில் தலைசிறந்ததான விருந்தோம்பல் பண்பு பற்றி திருக்குறள் உரைத்த விருந்தினரைப் போற்றும் திறம், முகமலர்ச்சியுடன் விருந்தளிக்கும் நெறி, தனக்கு இல்லாவிடினும் விருந்தினருக்கு அளித்து மகிழும் உள்ளம் போன்ற நல்லறமாகிய மாண்புகளை காரைக்காலம்மையார் தம் இல்லற வாழ்வில் உயிர்மூச்சாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அண்ணாமலை. க. ப., (1987), திருக்குறள் சிந்தனை, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
 2. செல்வராசு. சிலம்பு. நா., (2023), காரைக்கால் அம்மையார் தொன்மம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோயில்.
 3. சேக்கிழார், (1954), பெரியபுராணம் (உரையுடன்), கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், கோயம்புத்தூர்.
 4. திருவள்ளுவர், (1924) திருக்குறள், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி.
 5. பாரதிதாசன், (1948), குடும்ப விளக்கு – இரண்டாம் பகுதி (விருந்தோம்பல்), செந்தமிழ் நிலையம், திருச்சி.
 6. முனிசாமி .வீ. (1988), திருக்குறள் அதிகார விளக்கம், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- விசுவநாதம். கி. ஆ. பெ. (1987), திருக்குறள் கட்டுரைகள், பாரி நிலையம், சென்னை.,

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Tamil Publishing Continues to Struggle in the Age of Digital Veerakannan S¹, Dr. M.Vijayakumar²

Deputy Librarian, Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College (Autonomous),
Pollachi Coimbatore 642001. Email: ngmcollegelibrary@gmail.com
Librarian, Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College (Autonomous), Pollachi
Coimbatore 642001. E-Mail: librarian@ngmc.org

ABSTRACT

This paper will delve into the multifaceted struggles faced by Tamil publishers, meticulously analyzing the factors contributing to the current predicament. These factors will include, but are not limited to: the rise of digital media and ebooks, changing reading habits of younger generations, pricing pressures in a competitive market, distribution challenges, lack of effective marketing strategies, and the threat of piracy. We will also explore the socio-economic context that influences the Tamil reading public, including affordability, literacy rates, and access to books in both urban and rural communities. Beyond identifying the challenges, this study will explore potential avenues for revitalization and growth. We will examine innovative approaches to publishing, marketing, and distribution that can help Tamil publishers connect with new readers and sustain their business in the digital age. This includes leveraging social media, exploring partnerships with digital platforms, promoting Tamil literature through translations, and fostering collaborations between authors, publishers, and readers. We will conduct interviews and analyze existing data to gain insights into their experiences, challenges, and hopes for the future of Tamil publishing. By analyzing current trends in Tamil literature, including emerging genres and the evolving tastes of readers, this study aims to provide a comprehensive overview of the landscape and highlight the opportunities for a thriving Tamil publishing industry in the 21st century. Ultimately, this paper seeks to contribute to a deeper understanding of the challenges and opportunities facing Tamil publishing, with the goal of fostering a more vibrant and sustainable future for Tamil literature.

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025
Revised : 30 March 2025
Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Publications, Ebooks,
Digital Library

Introduction

The Tamil publishing industry, steeped in a rich literary heritage spanning centuries, faces significant challenges in the contemporary digital landscape. While the echoes of Sangam literature and the narratives of celebrated authors like Kalki resonate, the future of Tamil fiction remains uncertain. This paper will delve into the struggles faced by Tamil publishers, analyzing the factors contributing to the current predicament and exploring potential avenues for revitalization. Through examining the perspectives of key industry players and analyzing current trends, this study aims to provide a comprehensive overview of the challenges and opportunities facing Tamil publishing in the 21st century.

Lakshmi Krupa, writing for *The Hindu*, poignantly observes the dichotomy between Tamil literature's glorious past and its precarious present: "Think Tamil literature. Think rich texts. We know we carry with us a treasure trove from our past, from the Sangam period to the works of Kalki, from Thirukkural to the works of bhakti saints...but what of our present and the future? Even as poets continue to push the boundaries finding ways to give voice to their struggles, Tamil fiction is a trickier proposition, say publishers." This statement encapsulates the central problem: while the legacy of Tamil literature is undeniable, the current state of fiction publishing struggles to maintain momentum and relevance.

Badri Seshadri of New Horizon Media, in the same article, elucidates the limited success stories within the Tamil fiction market, stating: "There are three scenarios currently in which Tamil fiction works. First is historical fiction which continues to sell well year after year. Here we see constant demand pouring in for Kalki's *Ponniyin Selvan*. Then there are writers Sandilyan and Balakumaran. Second, when an author wins the Sahitya Akademi award, there is a demand for his/her work – provided it's rightly priced. The following month when we have the Chennai Book Fair we can definitely see close to 1,000 copies more. In general, Tamil publishing scene, for a long time now nothing new has been working in fiction." This highlights the dependence on established authors and genres, with limited opportunities for emerging voices and contemporary themes to break through. The reliance on awards and book fairs for increased sales underscores the lack of sustained organic demand for new Tamil fiction.

Factors Contributing to the Struggle

Several factors contribute to the challenges faced by Tamil publishing, including:

- **Competition from English Language Literature:** As Seshadri notes, "Today, no capable Tamil writer wants to focus only on Tamil writing, and understandably so. They all have something else to do, and write only in their spare time. Second, more and more talent from Tamil is now veering towards writing in English." This "brain drain" towards English literature reflects the perceived greater opportunities for recognition, readership, and financial reward in the global market. The dominance of English as the language of business and academia further incentivizes writers to prioritize English over Tamil.
- **Limited Marketing and Distribution Channels:** Unlike larger publishing industries, Tamil publishers often lack the resources for extensive marketing campaigns and efficient distribution networks. This limits the visibility of new titles and hinders their reach to potential readers. The reliance on traditional bookstores, which are facing their own challenges in the digital age, further restricts access.
- **Pricing Sensitivity:** Affordability plays a critical role in the Tamil book market. Seshadri points out that even award-winning books need to be "rightly priced" to attract readers. This reflects the

economic realities of the target audience and the need for publishers to carefully balance production costs with consumer purchasing power.

- **Digital Divide:** While the digital landscape presents opportunities, the lack of comprehensive Tamil language support on platforms like Amazon Kindle presents a significant barrier. The digital divide, characterized by unequal access to technology and digital literacy, further limits the potential for online book sales and readership.
- **Government Procurement Policies:** While government procurement of books for libraries provides a crucial lifeline for publishers, the emphasis on specific themes, such as religious harmony and biographies, can restrict the diversity of published content. While laudable goals in themselves, these guidelines may inadvertently stifle creativity and limit the exploration of contemporary social issues in fiction.

Strategies for Revival and Innovation

Despite the challenges, Tamil publishers are actively exploring innovative strategies to revitalize the industry:

- **Self-Publishing Initiatives:** Manimekalai Prsuram's "ezhuthalar – pathipalar mudhaleetu thittam" exemplifies a novel approach to self-publishing. By allowing writers to invest in the printing of their books and share the responsibility for sales, this model empowers authors and fosters a more collaborative relationship between writers and publishers.
- **Focus on Niche Markets:** The success of historical fiction suggests the potential for targeting niche markets with specific interests. Publishers can explore genres such as science fiction, fantasy, and crime fiction, catering to diverse reader preferences and expanding the appeal of Tamil literature.
- **Developing a Tamil Language E-Platform:** Recognizing the limitations of existing platforms, New Horizon Media plans to "work on creating a strong Indian language e-platform." This ambitious project has the potential to revolutionize access to Tamil books, reaching a wider audience and overcoming geographical barriers.
- **Promoting Reading Culture:** Ravi Tamilvanan's suggestion to "consider gifting someone a Tamil book" and restore the "library hour" in schools underscores the importance of fostering a reading culture from a young age. Cultivating a love for Tamil literature among children and young adults is crucial for ensuring the long-term sustainability of the industry.
- **Leveraging Social Media and Online Communities:** Utilizing social media platforms and online communities to promote Tamil books, connect with readers, and build author brands can significantly enhance visibility and engagement. Online book clubs, author interviews, and virtual book launches can create a vibrant digital ecosystem for Tamil literature.

The Role of Government and Cultural Institutions

Government and cultural institutions play a vital role in supporting Tamil publishing:

- **Increased Funding for Libraries and Literary Organizations:** Providing greater financial support for libraries and literary organizations can enhance access to Tamil books and promote

literary activities. Increased funding can be directed towards purchasing new titles, organizing literary events, and supporting emerging writers.

- **Awards and Recognition Programs:** Expanding awards and recognition programs for Tamil writers and publishers can incentivize excellence and raise the profile of the industry. Recognizing contributions to Tamil literature through prestigious awards can motivate writers and publishers to strive for innovation and quality.
- **Promoting Tamil Language Education:** Strengthening Tamil language education in schools and universities is essential for ensuring the continued vitality of the language and its literature. Promoting Tamil language proficiency and appreciation among young people can cultivate a future generation of readers and writers.
- **Support for Digital Infrastructure:** Investing in digital infrastructure, such as Tamil language keyboards, fonts, and software, is crucial for facilitating online content creation and accessibility. Government support for developing and promoting Tamil language digital tools can empower writers and publishers to thrive in the digital age.

Conclusion

The Tamil publishing industry faces complex challenges in the age of digital disruption. While the legacy of Tamil literature remains strong, the current state of fiction publishing requires innovative strategies and concerted efforts to ensure its long-term sustainability. By addressing the factors contributing to the struggle, embracing new technologies, fostering a reading culture, and leveraging the support of government and cultural institutions, Tamil publishing can overcome the current challenges and thrive in the digital age. The future of Tamil literature depends on the collective commitment of writers, publishers, readers, and policymakers to nurture and celebrate the richness and diversity of the Tamil literary tradition.

Table 1: Challenges and Opportunities in Tamil Publishing

Challenge	Opportunity
Competition from English language literature	Focus on niche markets and unique Tamil narratives
Limited marketing and distribution channels	Leverage social media and online communities
Pricing sensitivity	Explore affordable digital publishing options
Digital divide	Develop a Tamil language e-platform
Restrictive government procurement policies	Advocate for greater diversity in content selection

Table 2: Strategies for Revival and Innovation

Strategy	Description
Self-publishing initiatives	Empowering writers to invest in and promote their work
Focus on niche markets	Catering to diverse reader preferences with specialized genres

Strategy	Description
Developing a Tamil language e-platform	Creating a dedicated digital platform for Tamil books and readers
Promoting reading culture	Cultivating a love for Tamil literature from a young age
Leveraging social media and online communities	Enhancing visibility and engagement through online marketing and community building

Reference

Krupa, Lakshmi. "Tamil Publishing Continues to Struggle in the Age of Digital." *The Hindu*, 26 Oct. 2017, <https://www.thehindu.com/books/tamil-publishing-continues-to-struggle-in-the-age-of-digital/article19895119.ece>. Accessed 10 Dec. 2024

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Thiruvalluvar's Social Ethical Thoughts on the Abolition of Slavery: A Sociological Perspective

Ms. Rajendran Krishika

Sociology and Anthropology Specialization, Eastern University, Sri Lanka

Email Address: kirushi83@gmail.com

ABSTRACT

Thiruvalluvar's Thirukkural is a classic social work that embraces all aspects of human life. The social thoughts he presented through Thirukkural, especially the views on the abolition of slavery, are relevant to today's society. From a sociological perspective, slavery, domination, oppression, inequality are discussed in great depth and the main theme is that they should be dismantled and social equality should be established. In this way, the moral values that will abolish slavery and bring about social unity and harmony are prevalent in Thirukkural. It is noteworthy that Thirukkural occupies a high place among the works related to social unity. It cannot be denied that it has remained unique since its inception. This is due to its layered structure and lofty ideas. Its speciality is that Thirukkural is an expression of great thought that guides human development, the prosperity of the human soul, and the progress of the world. These are aimed at expressing human qualities and social life ethics and are aimed at creating a society free from slavery and social equality.

ARTICLE INFO

Received : 20 March 2025

Revised : 30 March 2025

Accepted : 01 April 2025

KEYWORDS

Thirukkural,
Thiruvalluvar, Ethical
Thoughts, Sociological
Perspective

அடிமைத்தனம் ஒழிக்க திருவள்ளுவரின் சமூக நெறிமுறை சிந்தனைகள்: ஓர் சமூகவியல் நோக்கு

செல்வி. ராஜேந்திரன் கிருஷிகா

1. சமூகவியல் மற்றும் மானிடவியல் சிறப்புக்கற்கை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

மின்னஞ்சல் முகவரி: kirushi83@gmail.com

சுருக்கம்:

திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் என்பது மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களையும் தழுவும் ஓர் உன்னதமான சமூக நூலாகும். திருக்குறளின் மூலமாக அவர் அளித்த சமூக சிந்தனைகள், குறிப்பாக அடிமைத்தனம் ஒழிப்பதற்கான பார்வைகள், இன்றைய சமுதாயத்திற்கும் பொருத்தமானதாக உள்ளன.

சமூகவியல் நோக்கில் அடிமைத்தனம், மேலாதிக்கம், அடக்குமுறை, அசமத்துவம் என்பவை மிகவும் ஆழமாக பேசப்படுவதோடு அவை தகர்த்தெறியப்பட்டு சமூக சமத்துவம் நிலைபெறுவது என்பது முக்கிய தொனிப்பொருள். அவ்வகையிலே அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து சமூக ஒற்றுமையையும், நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் அறக்கருத்துக்களே திருக்குறளில் விரவி காணப்படுகின்றன. சமூக ஒற்றுமையுடன் தொடர்புடைய நூல்களின் இடையில் திருக்குறள் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அது தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தனித்துவம் மிக்கதாகவே விளங்குகின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதற்குக் காரணமாக அதன் அடுக்கமான அமைப்பும், உயர்ந்த கருத்துக்களும் திகழ்கின்றன. மானிட வளர்ச்சி, மனித உள்ளத்தின் செழிப்பு, மற்றும் உலகத்தின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கு வழிகாட்டும் மாபெரும் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக திருக்குறள் அமைந்துள்ளதையே இதன் சிறப்பு எனலாம். இவை மானிடப் பண்புகளையும் சமூக வாழ்வியல் நெறிமுறைகளையும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்துள்ளதோடு அடிமைத்தனத்துக்கான விடுதலையை பேணி சமூக சமத்துவத்தையும் ஒடுக்குமுறையற்ற சமூகத்தை உருவாக்குவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு நோக்கங்கள்:

இவ்வாய்வானது திருக்குறளில் வெளிப்படும் அறக்கருத்துக்கள் அடிமைத்தனத்தை இல்லாதொழித்து ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும், சமூகத்திற்கும் அதனை எடுத்தியம்பி சமூக சமத்துவத்தையும், சமூக ஒற்றுமையையும், சமூக நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

ஆய்வின் முறைமையிலும் தரவு சேகரிக்கும் முறைமையும்:

இவ்வாய்வானது விவரணப் பகுப்பாய்வாக அமைந்துள்ளது. தரவு சேகரிக்கும் பொருட்டு நூல்கள், கட்டுரைகள், இணையத்தளம், ஏனைய ஆய்வுகள் என்பனவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வின் முடிவுகள்

இவ்வாய்வின் முடிவுகள் அறக்கருத்துக்களை எடுத்தியம்பி அதன் மூலம் அடிமைத்தனத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கான கருவியாக அமைந்துள்ளதை எடுத்தியம்புகின்றன. போராட்டம் நிறைந்த சூழலில் வள்ளுவர் மனித, இனம் உறவுகளை பராமரித்து வாழ்வதற்கான சிந்தனைகளைத் திருக்குறளின் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார். அவற்றில் முக்கியமானவை: விருந்தோம்பல், உரையாடும் விதம், முரண்பாடுகளை சமாளிக்கும் திறன், உதவிசெய்தல், உறவுகள் மேம்படச் செயற்படுதல் போன்ற அனைத்தும் திருக்குறளின் மைய கருத்தாகத் திகழ்கின்றதோடு அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதற்கான அறப்போதனை சார் சமூக சிந்தனைகளாக திகழ்கின்றன. அந்தவகையில் இப்பண்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் அடிமைத்தனத்தை இல்லாதொழித்து சமூக சமத்துவத்தை பேணும் மனிதநேயப் பண்புகள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

விருந்தோம்பல்

மனித சமுதாயம் உறவுடையதாக அமைய உணவு உபசரிப்பு மிக முக்கியமானது. அந்தவகையில் வள்ளுவர் விருந்தோம்பல் செய்யும் நிலையை மிகச் சிறப்பாக கூறுகிறார்:

“விருந்து புறத்தாத் தானுண்டல் சாவா மருந்து எனினும் வேண்டற்பாற்று அன்று” (82)

ஒரு மனிதன் தனது உணவை மரணத்தை நீக்கும் மருந்தாகக் கருதினாலும், விருந்தினரை வீட்டிற்கு வெளியே விட்டு, தனக்காக மட்டுமே உண்ணுவது விரும்பத்தக்க செயல் இல்லை. முதலில் விருந்தினரை உறவினராகக் கருதி அவர்களது உறவை வளர்த்துக் கொள்வதே முக்கியம். அவர்களுக்கு உணவளிக்காமல் இருப்பது உறவை அழிக்கச் செய்யும். எனவே வள்ளுவர் விருந்தினரை வெளியில் விட்டு உண்ணக் கூடாது என்கிறார்.

அதுபோலவே வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினரை மனதார ஏற்றுக் கொண்டு உபசரிக்க வேண்டும். விருப்பமின்றி முகம் சுழித்து உபசரித்தால் உறவு முறியும் என்பதை:

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து” (90)

என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். விருந்தினர் மகிழ்ச்சியுடன் உணவு உண்ணும் வகையில் உணவை பரிமாற வேண்டும். இல்லையெனில், அவர்கள் "ஏன் வந்தோம்?" என்று எண்ணி மீண்டும் வரமாட்டார்கள்; அதனுடன் உறவும் அழிந்து போய்விடும்.

பேசும் முறை

ஒருவர் மற்றொருவருடன் பேசும் முறையில் தான் நட்பும் உறவும் உருவாகின்றன. மனிதன் தவறான முறையில் பேசினால் மறுமுறை அவனுடன் பேச விரும்ப மாட்டார்கள், உறவும் வளராமல் நின்றுவிடும். எனவே வள்ளுவர் பல இடங்களில் பேசும் முறையை குறிப்பிடுகிறார்:

“யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு” (127)

மக்கள் மற்றவற்றைப் பற்றி பேசாவிட்டாலும், நாவையாவது காக்க வேண்டும். அதை காக்காவிட்டால், சொற் குற்றத்தால் சிறைத் தண்டனை அடைவார்கள். அதுபோலவே:

“தீயினாற் சுட்ட புண் உள்ளாறு மாறாதே நாவினால் சுட்ட வடு” (129)

ஒருவரை நெருப்பால் சுட்ட புண் உடலில் ஆறிவிடலாம், ஆனால் நாவினால் சொன்ன வார்த்தையின் வடு மனதில் ஆறாது. இதுபோன்ற காரணங்களால், அன்பான, கனிவான பேச்சுக்களை மட்டுமே பேச வேண்டும். அன்பான சொற்கள் உறவுகளை வளர்க்க உதவும்.

பகைவனை எதிர்கொள்ளும் திறன்

எதிரிகளை எதிர்க்காகவே கொண்டாடுவது வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாகும். வெற்றி பெற நினைப்பவன் தனது எதிரிகளை நண்பர்களாக மாற்ற வேண்டும். இந்த உயர்ந்த கருத்தை வள்ளுவர் திருக்குறளின் மூலம் நுட்பமாக விளக்குகிறார். உலக வழக்கத்தில் மன்னித்துக் கொள்ளுதல் உறவுகளை மேம்படுத்தும் முக்கியமான வழியாகும் என வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்:

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை” (151)

“பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை

மறுத்தல் அதனினும் நன்று” (152)

தன்னைத் தோண்வாரை விழாமல் தாங்கும் நிலம் போல, தன்னை இகழ்வாரைப் பொறுத்தல் தலைசிறந்த அறமாகும். தீங்கு செய்தவர்களை தண்டிக்காமல் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் நீண்டகால நன்மையை உருவாக்கும் என்கிறார்.

“ஓறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்

பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து” (155)

“ஓறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம், பொறுத்தார்க்குப்

போன்றும் துணையும் புகழ்” (156)

பிறரின் தீமைக்கு பொறுத்துக் கொள்பவர்கள், உலகத்தாரால் மதிக்கப்படுபவர்கள். பொறுத்தது ஒருநாள் இன்பத்தை மட்டுமல்ல, நிலையான நன்மையையும் அளிக்கும்.

வள்ளுவர் தமது குறள்களில் உறவுகள் வளர்ச்சி, அமைதி, மற்றும் சமூக நலனுக்கு இத்தகைய மன்னிப்பு நெறிகளை அடிக்கோடாகக் கூறுகிறார். மன்னிப்பின் மூலம் பகைபுரிந்தவர்களுடன் உறவுகள் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். துன்பம் அளித்தவர்கள் காலப்போக்கில் தங்கள் தவறுகளை உணர்ந்து திருந்த வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

"இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நான
நுன்னயம் செய்து விடல்"(314)

துன்பம் அளித்தவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் குணமே உயர்ந்த நெறியாகும். இதனால் அவர்களின் மனம் மாறி உறவு பெருகும்.

உறவுகளை மேம்படுத்தும் செயல்முறைகளாக வள்ளுவர் இவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

1. உதவி செய்தல்:

பிறருக்குத் தவறின்றி உதவிகள் செய்யும் போது உறவு ஆழமாகத் திகழும்.

"பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது"(103)

2. புறம் பேசாமை:

ஒருவரைப் பற்றிய தவறான கருத்துகளை பிறர் முன்னே பேசாமல் நேர்மையாக நடந்து கொண்டால் உறவு வளரும்.

"அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை"(182)

3. அன்பான உரையாடல்:

அன்புடன் பேசுவதன் மூலம் நெருங்கிய உறவுகள் உருவாகும்.

"யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு"(127)

வள்ளுவர் காட்டும் இந்த உத்திகள் மனித சமூகத்தில் உறவுகளை உறுதிசெய்யும் வழிகளை தெளிவாக கோட்டுக் காட்டுகின்றன. அவை இன்று மட்டுமின்றி எதிர்காலத்திலும் சமூக நலனுக்குப் பலனளிக்கும்.

முடிவுரை

திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் மனித வாழ்வின் அனைத்துப் பரிமாணங்களுக்கும் வழிகாட்டும் ஒப்புயர்வு மிகுந்த இலக்கியக் களமாகும். திருக்குறளின் அடிமைத்தனம் ஒழிக்கச் செய்யும் சிந்தனைகள், சமூக நல்லிணக்கம், சமத்துவம், மற்றும் உறவுகளை மேம்படுத்தும் பண்புகளை உருவாக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. விருந்தோம்பல், மன்னிப்பு, அன்பான உரையாடல், மற்றும் உதவி செய்யும் மனோபாவம் ஆகியவை அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதற்கான அடிப்படைகளாகவும், மனித வாழ்வின் உன்னத நோக்கங்களை அடைய உதவும் வழிகாட்டுதலாகவும் திகழ்கின்றன.

வள்ளுவர் தமது கற்றல்களால் ஒற்றுமையுடன் கூடிய சமுதாயத்தை உருவாக்கி, மனிதநேயத்திற்கான அடையாளமாக திருக்குறளை அமைத்துள்ளார். இவை அனைத்தும் இன்றைய சமூக சூழலில் பொருந்துவதுடன்

எதிர்கால சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டுமாயாக விளங்குகின்றன. அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கவும், மனித இனம் ஒற்றுமையாக வாழவும் திருவள்ளூரின் சமூகவியல் சிந்தனைகள் இன்றும் வாழ்வின் ஒளியாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறான சமூக வாழ்வியல் சிந்தனைகள் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக வாழ்வில் சமூக ஒற்றுமையை போற்றும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளாக அமைந்துள்ளன.

துணை நூற்பட்டியல்

1. புலியூர்க் கேசிகன் (1986), திருக்குறள், பூம்புகார் பதிப்பகம்.
2. சுப்புரெட்டியார்.ந (2004), வள்ளுவரின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள், அவ்வை, சென்னை.
3. இராசராம்.மூ (2024), வள்ளுவர் காட்டும் கால மேலாண்மை, புஸ்ரகா டிஜிட்டல் மீடியா.
4. குணா.உ (2019), உலகப் பொதுமறை வள்ளுவம், தொகுதி - 2, உலகத் திருக்குறள் மாநாடு: கோலாம்பூர்-மலேசியா, தமிழ்த்தாய் அறக்கட்டளை வெளியீடு - 11.
5. துரைஅரங்கசாமி. அ (1985), திருக்குறள்-சிந்தனைகள், சென்னை

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Cranial Neurology Facts About Smiles in the Kural Approaching Valluvar's Statements Scientifically

Prof Dr.M.A.Aleem

Consultant neurologist ABC Hospital Annamalainagar Trichy 620018 Tamilnadu india

Email drmaaleem@hotmail.com, ORCID <https://orcid.org/0000-0002-4556-8826>

Abstract:

As a cranial neurology expert, I am fascinated by the concepts about smiles stated in the Tirukkural. In ancient times, without medical knowledge or an understanding of cranial neurology, how could Valluvar have stated such subtle concepts? This question inspires me to conduct deeper investigations in scientific Tamil.

Keywords : Cranial Neurology, Smiles, Thirukkural

குறளில் புன்னகை பற்றிய மூளை நரம்பியல் உண்மைகள் பேரா.மரு.எம். ஏ. அலீம். எம்டி.டிஎம் (நீயுரோ)

மூளை நரம்பியல் நிபுணர், தனலட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன் மருத்துவக்கல்லூரி, சிறுவாச்சூர் மற்றும் ஏபிசி மருத்துவமனை, திருச்சி.

வள்ளுவரின் கூற்றை அறிவியல் பூர்வமாக அணுகுதல்

நான் ஒரு மூளை நரம்பியல் நிபுணர் என்ற முறையில், திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ள புன்னகை குறித்த கருத்துகள் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. பண்டைய காலத்தில், மருத்துவ அறிவோ, மூளை நரம்பியல் பற்றிய புரிதலோ இல்லாத சூழலில், வள்ளுவர் இத்தகைய நுட்பமான கருத்துக்களை எவ்வாறு கூறியிருக்க முடியும் என்ற கேள்வி என்னை அறிவியல் தமிழில் மேலும் ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளத் தூண்டுகிறது.

தொன்மையான தமிழ் நூலான திருக்குறளில் பொதிந்துள்ள மூளை நரம்பியல் மருத்துவ உண்மைகளை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இன்னும் முழுமையாக ஆராயத் தவறிவிட்டதோ என்ற எண்ணம் எனக்குள் எழுகிறது.

காமத்துப்பாலில், குறிப்பறிவுறுத்தல் என்னும் அதிகாரத்தில், பணி முடிந்து வீடு திரும்பும் தலைவனும், அவனுக்காக ஏங்கி இருக்கும் தலைவியும் சந்திக்கும் காட்சி விவரிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பாக, குறள் 1274-இல், பணி முடிந்து வரும் தலைவன் முன் தலைவி எதுவும் பேசாமல், கண்களால் பார்த்து, வாய் திறக்காமல், மெல்லிய புன்னகை புரிகிறாள். அந்தப் புன்னகையின் மூலம் தலைவி சொல்ல வரும் செய்தியை, அவளுடைய குறிப்புகளால் தலைவன் உணர்ந்து கொள்கிறான். தலைவன் மனதில் நினைப்பதை தலைவி அனுமானித்து, அதை தனது மௌனமான புன்னகையின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள். இந்த குறள், தலைவன் மற்றும் தலைவிக்கிடையேயான ஆழ்ந்த புரிதலையும், உணர்வுகளின் பரிமாற்றத்தையும் சித்தரிக்கிறது.

குறிப்பறிவுறுத்தல் அதிகாரத்தில் உள்ள குறள் 1274, புன்முறுவல், புன்னகை, சிரிப்பு, நகை போன்ற உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் மூளை நரம்பியல் ரீதியாக எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. வள்ளுவரின் கூற்றுக்கள், இன்றைய நவீன நரம்பியல் கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒத்துப்போவது வியப்பளிக்கிறது.

வள்ளுவர் தனது குறளில், "முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு" என்று கூறுகிறார். இக்குறளின் பொருள் ஆழமானது.

இதன் விளக்கம்: ஒரு பூவின் மொட்டு மூடியிருக்கும்போது, அதனுள் நறுமணம் மறைந்திருப்பது போல, ஒரு பேதைப் பெண்ணின் இதழ்கள் குவிந்திருக்கும்போது, அவள் மெல்லிய புன்னகையின் அர்த்தம் என்ன என்பதை நான் உணர முடிகிறது. அதாவது, அவளது சிரிப்புக்கு பின்னால் ஏதோ ஒரு உணர்வு மறைந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

பெண்களின் பருவப் பெயர்கள்: பொதுவாக பெண்களின் பருவத்தை ஏழு வகையாக பிரிக்கலாம். அவை:

- **பேதை (5-7 வயது)**
- **பெதும்பை (8-11 வயது)**
- **மங்கை (12-13 வயது)**
- **மடந்தை (14-19 வயது)**
- **அரிவை (20-25 வயது)**
- **தெரிவை (26-31 வயது)**

- **பேரிளம்பெண் (32-40 வயது)**

இங்கு "பேதை" என்ற சொல் பல அர்த்தங்களைக் கொண்டது. அறியாமை, முட்டாள்தனம், சூது அறியாதவர், பெண், சிறுமி, தரித்திரன் போன்ற பல பொருள்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த குறளில், பேதை என்ற சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதில் உள்ள பெண்ணை குறிக்கிறது.

சிரிப்பின் வகைகள்: தமிழ் இலக்கியங்களில் புன்னகை, புன்முறுவல், சிரிப்பு, இளநகை, குழிஞ்சிரிப்பு, குறுநகை, குறுஞ்சிரிப்பு, சிறுநகை, செல்லச் சிரிப்பு, முகிழ்நகை, மூரல் என பல்வேறு வகையான சிரிப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சிரிப்பும் ஒவ்வொரு விதமான உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. அந்தந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, முகத்தில் இயங்கும் தசைகளின் எண்ணிக்கை, அதற்கான காரணங்கள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவை மூளை நரம்பியல் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகின்றன.

சிரிப்பின் முக்கியத்துவம்: சிரிப்பு என்பது ஒரு சக்திவாய்ந்த தொடர்பு கருவி. அது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களுடன் நல்லுறவை ஏற்படுத்தவும் உதவுகிறது. வள்ளுவரின் இக்குறள், சிரிப்பின் ஆழத்தையும், அதன் பின்னால் மறைந்திருக்கும் உணர்வுகளையும் உணர்த்துவதாக உள்ளது

சிரிப்பின் நுட்பம்: வள்ளுவரின் தொலைநோக்குப் பார்வை

மூளை நரம்பியல் துறையில் தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ள ஆச்சரியமான உண்மைகளை, எந்த அறிவியல் அடிப்படையும் கண்டறியப்படாத காலகட்டத்தில், 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் தனது திருக்குறளின் மூலம் தமிழ் வழியே கூறியிருப்பது வியக்கத்தக்கது. இது அவரின் ஆழ்ந்த அறிவாற்றலுக்கும், மனித உணர்வுகளை ஊடுருவிப் பார்க்கும் திறனுக்கும் சான்றாக விளங்குகிறது.

குறிப்பறிதல் அதிகாரத்தில் வரும் 1274-வது குறளில், தலைவனின் மனநிலை, கண்ணோட்டம், முகபாவம், வேகம், எண்ண ஓட்டம் ஆகியவற்றை தலைவி அறிந்து, தனது மெல்லிய இதழ்களைக் குவித்து, பற்கள் மற்றும் ஈறுகள் தெரியாதவாறு புன்னகைக்கிறாள். இந்த புன்முறுவல், தலைவனுக்குப் பலவிதமான எண்ணக் கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், தலைவியின் புன்னகை, தலைவனின் கிளர்ச்சியினால் ஏற்படும் எண்ண ஓட்டத்தையும் அறியும் திறன் கொண்டதாக இருக்கிறது.

நவீன மூளை நரம்பியல் கண்டுபிடிப்புகள், ஒருவர் சிரிக்கும்போது, சிரிப்பின் வேகம், காரணங்கள், சிந்தனைகள் மற்றும் சூழலுக்கு ஏற்ப 300-க்கும் மேற்பட்ட தசைகள் இயங்குகின்றன என்று கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு வகையான சிரிப்புக்கும் மூளையில் வெவ்வேறு நரம்பியல் இணைப்புகள் தூண்டப்பட்டு, நரம்பியல் வேதிப்பொருட்கள் சுரக்கின்றன. இதுமட்டுமின்றி, இயற்கையான புன்னகையின்போது, நமது மூளையில் பல அடுக்குகளாக வேதியியல் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, மனதில் மகிழ்ச்சி, உடலில் கிளர்ச்சி, புத்துணர்ச்சி போன்றவை உண்டாவதோடு, மன அழுத்தமும் குறைகிறது.

ஒருவர் புன்முறுவல் செய்யும்போது, மூளையில் நடைபெறும் வேதியியல் மாற்றங்களால், எண்டார்பின் (Endorphins) என்னும் மனக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கும் நரம்பியல் வேதிப்பொருள் உருவாகிறது. இது மனக்கிளர்ச்சி, பாலுணர்வு உள்ளிட்ட அனைத்து மகிழ்ச்சியான உணர்வுகளையும் நமக்கு அளிக்கிறது. வள்ளுவர் அன்றே உணர்ந்த இந்த உண்மையை, இன்றைய அறிவியல் உலகம் மெய்ப்பித்துள்ளது, இது தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்கிறது.

"புன்னகையும், புன்முறுவலும் வெறும் உடல் அசைவுகள் மட்டுமல்ல; அவை நம் மூளையின் ஆழமான பகுதிகளுடன் தொடர்புடையவை. நாம் சிரிக்கும்போது, செரட்டோனின் (Serotonin) என்ற நரம்பியல் வேதிப்பொருள் மூளையில் சுரக்கிறது. இந்த வேதிப்பொருள் ரத்தத்தில் கலந்து, நம் ஆர்வத்தைத் தூண்டி, நாம் இருக்கும் சூழலுக்கு ஏற்ப நம்மை ஈடுபடுத்த உதவுகிறது. அதாவது, ஒரு புன்னகை நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்துடன் இன்னும் ஆழமாக இணையச் செய்கிறது.

இது மட்டுமல்லாமல், புன்முறுவலின்போது டோபமைன் (Dopamine) என்ற மற்றொரு முக்கியமான நரம்பியல் வேதிப்பொருளும் சுரக்கிறது. டோபமைன் மகிழ்ச்சி, ஆர்வம் மற்றும் உந்துதல் போன்ற உணர்வுகளுடன் தொடர்புடையது. இது நாம் செய்யும் செயல்களின் பலனை இரட்டிப்பாக்குகிறது, உறவுகளில் ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கிறது. ஒரு எளிய புன்னகை, இன்பத்தையும் திருப்தியையும் அதிகரிக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக மாறுகிறது.

மேலும், புன்னகை நம் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் நன்மை பயக்கிறது. இது இரத்த அழுத்தத்தை அதிகரிக்காமல் கட்டுக்குள் வைக்க உதவுகிறது, இதயத் துடிப்பைச் சீராக்குகிறது, மன அழுத்தத்தைக் குறைக்கிறது. இதன் விளைவாக, நாம் ஈடுபடும்

ஒவ்வொரு செயலிலும், உறவிலும் முழு மனநிறைவு கிடைக்கிறது. புன்னகையின் மூலம் கிடைக்கும் இந்த மன அமைதி, ஒரு செயலில் முழுமையாக ஈடுபடவும், அதன் மூலம் அதிக பலன்களைப் பெறவும் உதவுகிறது.

மூளை நரம்பியல் நிபுணர் என்ற முறையில், தமிழ் மொழியிலும், குறிப்பாக திருக்குறளிலும், இத்தகைய மூளை நரம்பியல் உண்மைகள் பொதிந்துள்ளன என்பதை நான் உணர்கிறேன். ஒரு தமிழனாக, எனது தாய்மொழியான தமிழ், தொன்மை வாய்ந்தது மட்டுமல்ல, அது மனித மனத்தின் ஆழமான ரகசியங்களையும் உள்ளடக்கியது என்பதை அறிந்து பெருமை கொள்கிறேன். எந்த உறவிலும் தமிழர் பண்பாடும், கலாச்சாரமும் பல நூற்றாண்டுகள் பழமையானவை என்பதை நினைத்து நான் பெருமிதம் அடைகிறேன். வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்! வெல்க தமிழ்!"

Reference

1.Lee M, Lori A, Langford NA, Rilling JK. The neural basis of smile authenticity judgments and the potential modulatory role of the oxytocin receptor gene (OXTR). Behav Brain Res. 2023 Feb 2;437:114144. doi: 10.1016/j.bbr.2022.114144.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

The role of artificial intelligence (AI) in personalized education

Dr. N JAYANTHI

Assistant Professor School of Arts and Natural Science Joy University, Vadakkankulam

Abstract

Artificial Intelligence (AI) has brought about a major revolution in the education sector. In particular, the use of AI in personalized learning helps students learn according to their individual needs. It creates personalized curricula by considering their abilities, weaknesses, preferences, and progress (Hwang et al., 2020). AI-powered personalized learning involves designing a dynamic and adaptable learning environment that accommodates each student's unique learning styles and paces. This marks a shift from the standard, one-size-fits-all approach that has long characterized education (Baker, 2021). AI-based personalized learning is a method of understanding each student's educational needs and providing lessons tailored to them. It improves the quality of education through accurate analysis, rapid progress monitoring, immediate feedback, and motivation (Chen et al., 2018). By analyzing large amounts of data, AI provides teachers with in-depth insights into students' strengths and weaknesses, enabling them to intervene more effectively and personalize their teaching strategies (Holmes et al., 2019).

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Personalized Education

தனிப்பட்ட கல்வியில் செயற்கை நுண்ணறிவின் (AI) பங்கு

Dr. என் ஜெயந்தி

உதவிப் பேராசிரியர், கலை மற்றும் இயற்கை அறிவியல் பள்ளி, ஜாய் பல்கலைக்கழகம்,
வடக்கம்குளம்முன்னுரை

செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) என்பது கல்வித் துறையில் ஒரு பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக, தனிப்பட்ட கல்வி (Personalized Learning) முறையில் AI பயன்பாடு, மாணவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப படிக்க உதவுகிறது. இது அவர்களின் திறன், பலவீனம், விருப்பங்கள் மற்றும் முன்னேற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு தனிப்பட்ட பாடத்திட்டங்களை உருவாக்குகிறது. (Hwang et al., 2020). தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல், AI-ஆல் இயக்கப்படும், ஒவ்வொரு மாணவரின் தனிப்பட்ட கற்றல் பாணிகள் மற்றும் வேகங்களுக்கு இடமளிக்கும் மாறும் மற்றும் மாற்றியமைக்கக்கூடிய கற்றல் சூழலை வடிவமைப்பதை உள்ளடக்குகிறது. இது நிலையான, ஒரே அளவிலான அணுகுமுறையிலிருந்து ஒரு மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது, இது நீண்ட காலமாக கல்வியை வகைப்படுத்துகிறது (Baker, 2021).

சுருக்கம்

AI-ஆதாரித தனிப்பட்ட கல்வி என்பது ஒவ்வொரு மாணவரின் கல்வித் தேவைகளை புரிந்து, அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பாடங்களை வழங்கும் முறையாகும். இது துல்லியமான பகுப்பாய்வு, விரைவான முன்னேற்ற கண்காணிப்பு, உடனடி பின்னூட்டம் மற்றும் உந்துதல் வழங்குவதன் மூலம் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துகிறது. (Chen et al., 2018). AI, பெரிய அளவிலான தரவுகளை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்களின் வலிமை மற்றும் பலவீனங்களைப் பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது, இதனால் அவர்கள் மிகவும்

திறம்பட தலையிட்டு அவர்களின் போதனை உத்திகளைத் தனிப்பயனாக்க முடியும் (Holmes et al., 2019).

முக்கிய குறிப்புகள்

- AI பயன்பாட்டின் மூலம் தனிப்பட்ட கல்வி முறைகள் முன்னேற்றம் அடைகின்றன.
- ஒவ்வொரு மாணவரின் நிலையை கண்காணித்து, அவர்களுக்கு ஏற்ற பாடத்திட்டங்களை வழங்குகிறது.
- ஆசிரியர்களின் வேலைப்பளுவை குறைத்து, அவர்களுக்கு மேலாண்மை சுதந்திரம் அளிக்கிறது.
- நேர்த்தியான கல்வி முறைகள் மூலம் மாணவர்கள் விரைவாகவும் ஆழமாகவும் கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறது. (Popenici & Kerr, 2017).

நோக்கம்

1. AI கொண்டு மாணவர்களின் தனிப்பட்ட திறன்களை மேம்படுத்துதல்.
2. கல்வியில் உள்ள தடைகளை குறைத்து, அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல்.
3. கற்றல் அனுபவத்தை இனிமையாகவும் பயனுள்ளதாகவும் மாற்றுதல்.
4. ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாக இருந்து, அவர்களின் வழிகாட்டுதல் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்துதல். (Hussein et al., 2021). இந்த இலக்குகளை அடைவதன் மூலம், AI-ஆல் இயக்கப்படும் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல், கல்வி அணுகலை ஜனநாயகப்படுத்துவதற்கும், மாணவர் ஈடுபாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கும், அவர்களின் முழு திறனை அடைவதற்கு உதவும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது (Ouyang & Jiao, 2021).

தலைப்பின் தாக்கம்

நேர்மறையான தாக்கம்

- தனிப்பட்ட கவனம் கிடைப்பதால் மாணவர்கள் எளிதாக கற்றுக்கொள்ளலாம்.
- உடனடி பின்னூட்டம் வழங்கப்பட்டு, திருத்தங்கள் உடனடியாக செய்யலாம்.
- திறன் அடிப்படையிலான முன்னேற்றத்தை துல்லியமாக கணிக்க முடியும்.
- தற்காலிக மற்றும் நிரந்தர ஊனமுற்றவர்களுக்கும் சிறப்பான கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. (Popenici & Kerr, 2017). AI, அணுகக்கூடிய கற்றல் கருவிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை வழங்குவதன் மூலம், பாரம்பரிய கல்வி அமைப்புகளில் விளிம்பு நிலையில் உள்ள மாணவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும், அவர்களின் உள்ளடக்கம் மற்றும் வெற்றிக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது (Hwang et al., 2020).

எதிர்மறையான தாக்கம்

- ஆழமான மனிதத் தொடர்பு குறைய வாய்ப்பு உள்ளது.

- அனைத்து பள்ளிகளும் AI வசதிகளை பயன்படுத்த முடியாது.
- தரவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் தனியுரிமை சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்.
- ஆசிரியர்கள் முழுமையாக AI மீது நம்பிக்கையிடும் நிலை உருவாகலாம். (Holmes et al., 2019). AI-ஆல் இயக்கப்படும் கல்வி அமைப்புகளின் நெறிமுறையான தாக்கங்கள், குறிப்பாக தரவு பாரபட்சம் மற்றும் தனியுரிமை தொடர்பானவை, கவனமாக உரையாற்றப்பட வேண்டும், அனைவருக்கும் நியாயமான மற்றும் சமமான விளைவுகளை உறுதி செய்ய வேண்டும் (Baker, 2021).

AI அடிப்படையிலான தனிப்பட்ட கல்வியில் சிக்கல்கள்

1. தொழில்நுட்ப வசதிகள் மற்றும் பாரிய முதலீடு தேவையானது.
2. தரவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் தனியுரிமை பிரச்சினைகள்.
3. மாணவர்களின் உணர்வுகளை முறையாக புரிந்து கொள்ள இயலாமை.
4. அனைத்து பாடங்களுக்கும் AI உதவி பொருந்துமா என்ற கேள்வி. (Chen et al., 2018). இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள தொழில்நுட்ப உள்கட்டமைப்பில் மூலோபாய முதலீடுகள், தரவு நிர்வாகத்திற்கான வலுவான நெறிமுறைகள், உணர்ச்சி நுண்ணறிவை ஒருங்கிணைக்கும் AI அமைப்புகளின் வளர்ச்சி மற்றும் பல்வேறு பாடப் பகுதிகளில் AI பயன்பாட்டின் கவனமான பரிசீலனை ஆகியவை அடங்கும் (Ouyang & Jiao, 2021).

சிக்கல்களை கடந்து செல்லும் வழிகள்

- தரவுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த புதிய முறைகளைச் செயல்படுத்தல்.
- AI மற்றும் ஆசிரியர்களை ஒருங்கிணைத்து பயன்படுத்துதல்.
- அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் ஆதரவுடன் AI கல்வியைப் புரிந்து கொள்ள உதவுதல்.
- மாணவர்களின் உணர்வுபூர்வ மற்றும் சமூக திறன்களை மேம்படுத்துவதற்கான முறைகளை சேர்த்தல். (Hussein et al., 2021). இந்த அணுகுமுறைகளுக்கு AI தொழில்நுட்பங்களை கல்வியியல் நடைமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு முழுமையான பார்வை தேவைப்படுகிறது, மனித தொடர்புகளை மேம்படுத்துவதற்கும், முக்கியமான சிந்தனை திறன்களை வளர்ப்பதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது (Hwang et al., 2020).

முடிவுரை

AI-ஆதாரித தனிப்பட்ட கல்வி என்பது கல்வி முறையில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. இருப்பினும், இந்த தொழில்நுட்பத்தை வெற்றிகரமாக ஒருங்கிணைக்க நாம் அதன் நன்மைகள் மற்றும் குறைபாடுகளை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தொழில்நுட்பம், கொள்கை வகுப்பாளர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் கூட்டு முயற்சிகள் AI-ஆதாரித தனிப்பட்ட கல்வியின் முழு திறனையும் உணர்ந்து, அனைவருக்கும் சமமான மற்றும் தரமான கல்வியை உறுதி செய்யும். (Baker, 2021). தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளுடன், AI கல்வியின் எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பதில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கும், மாணவர்களின் கற்றல்

அனுபவத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், அவர்கள் எப்போதும் மாறிவரும் உலகில் வெற்றிபெற தேவையான திறன்களை வழங்குவதற்கும் பங்களிக்கிறது (Chen et al., 2018).

References

- Baker, R. S. (2021). AI in Education: How to Ensure Ethical Practices. *International Journal of Artificial Intelligence in Education*, 31(3), 769-785.
- Chen, G., et al. (2018). Artificial Intelligence in Education: A Review. *IEEE Access*, 6, 7525-7535.
- Holmes, W., et al. (2019). Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. *Center for Curriculum Redesign*.
- Hussein, M., et al. (2021). The Role of Artificial Intelligence in Personalized Learning. *Journal of Educational Technology*, 18(2), 45-58.
- Hwang, G. J., et al. (2020). Definition, Frameworks, Examples and Research Issues of Smart Learning: A Review. *Educational Technology & Society*, 23(1), 164-182.
- Ouyang, F., & Jiao, P. (2021). Artificial Intelligence in Education: The Three Paradigms. *Computers and Education: Artificial Intelligence*, 2, 100020.
- Popenici, S. A., & Kerr, S. (2017). Exploring the relationship between artificial intelligence and curriculum theory. *Journal of Curriculum Studies*, 49(4), 417-436.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Periyar's Philosophy of Language and the Politics of Respect: A Critical Assessment

Suresh M

*Assistant Professor, Department of History, Government College Chittur, Palakkad, Affiliated to the University of Calicut, Email- sureshnelliyampathy@gmail.com
Phone- 9447368720, ORCID iD: 0009-0008-2765-9178*

Abstract:

This paper provides a comprehensive assessment of E.V. Ramasamy Periyar's philosophy of language and its intersections with politics, self-respect, and social reform. Periyar's radical linguistic and cultural politics redefined Tamil identity and resisted northern cultural and linguistic hegemony. Drawing on literary theory—particularly Dalit literature theory and feminist theory—this article explores how Periyar's rationalism, non-dualism, and critique of Brahmanism influenced Tamil Renaissance thought, constructed a unique linguistic politics, and laid the foundation for socio-political emancipation.

Keywords: Periyar, philosophy of language, Dravidianism, Tamil Renaissance, Dalit literature theory, feminist theory, self-respect movement

Introduction

Periyar E.V. Ramasamy (1879–1973) was one of the most influential thinkers and social reformers of twentieth-century India. His interventions into questions of language, self-respect, rationalism, and anti-caste ideology created the intellectual architecture of the Dravidian movement. Periyar viewed language not merely as a communicative device, but as a site of ideological struggle. His resistance to Hindi and Sanskrit imposition, coupled with his elevation of Tamil as a language of the oppressed, marked a significant rupture in India's cultural politics.

At the heart of Periyar's project was the radical claim that social reform must begin with linguistic reform. This paper critically examines how Periyar's philosophy of language intersected with his rationalist and anti-Brahminical politics. Through the lens of literary theory, especially Dalit and feminist perspectives, it argues that Periyar's work represented a cultural revolution in both thought and discourse.

Language and Rationalism: The Linguistic Politics of Liberation

Periyar recognized that language is inherently political. He viewed Sanskrit and Hindi not as mere languages but as hegemonic tools used to institutionalize caste hierarchy. Sanskrit, in particular, was not neutral—it was the language of Brahminical scripture, employed to encode divine justification for inequality. By contrast, Periyar saw Tamil as the language of the people, yet even Tamil, he argued, was contaminated by Sanskritic elitism.

Periyar's idea of linguistic purification did not involve aligning Tamil with its ancient, mythologized past. Rather, it meant expelling Brahminical elements and recentering everyday speech, shaped by the lived realities of non-Brahmin communities. His opposition to Hindi imposition during the Anti-Hindi Agitations (1937–40) was not just about language—it was a fight for epistemological autonomy and cultural self-determination.

The slogan “**Kadavul Kall**” (God is a lie) was both a linguistic provocation and a rationalist declaration. Periyar argued that the divine was a linguistic construct, invented to sanctify the caste order. For him, deconstructing religious language was essential to dismantling caste. He fused anti-theism with linguistic reform, believing that language saturated with religious metaphors had to be reclaimed and rationalized.

In this light, Periyar anticipated later poststructuralist critiques that view language as constitutive of power and subjectivity. His emphasis on vernacular Tamil over Sanskritic registers aligns with Dalit literary theory’s emphasis on reclaiming subaltern idioms. His linguistic activism—spanning script reform, speech, and publishing—was an act of epistemic disobedience and cultural re-inscription.

Literary Theory and Periyar’s Philosophy

Periyar’s interventions anticipated many concerns of contemporary Dalit literature. Dalit literary theory insists on centering the voices of the oppressed, challenging upper-caste aesthetic values, and dismantling the epistemological legitimacy of Sanskritic canons. Periyar, likewise, rejected the “canon” in favor of pamphlets, street-corner speeches, and vernacular writing. His language was deliberately direct, accessible, and antagonistic to sacred norms.

Kancha Ilaiah and other Dalit thinkers argue that Brahminical language affirms caste through euphemism and ritual. Periyar’s rejection of euphemism in favor of direct political speech (“Kadavul Kall,” “Vellivizha,” etc.) resonates with Dalit literary techniques of disruption and affirmation through negation.

Periyar’s feminism was grounded in empirical observation, social activism, and political rationalism. He campaigned against child marriage and caste-based gender subjugation, presenting statistical data to argue for legal reform, leading to the passage of the Sharada Act (1929). He foregrounded women’s education, autonomy in marriage, and equal property rights—not as peripheral issues, but as central to dismantling Brahminical patriarchy.

Feminist literary theory, particularly intersectional and deconstructionist approaches, help us understand Periyar’s critiques of religious texts and rituals that sustain patriarchy. His campaign against the *Manusmriti*, which he publicly burned, echoes feminist critiques of religious patriarchy as a discursive and institutional structure of domination.

Us and Them: Periyar’s Social Dictionary

One of Periyar’s most subversive acts was to redefine the idea of “respect”. In traditional caste society, respect was conferred based on hierarchical markers: birth, name, religious status, gender, and adherence to ritual purity. Periyar rejected this vertical notion of dignity, which demanded submission, servitude, and silence from the lower castes and women. Instead, he articulated respect as self-assertion—a radical act of claiming equal moral worth and social standing regardless of caste or gender.

This ideological move finds echoes in Pierre Bourdieu’s theory of symbolic power, where naming, titles, and honorifics are tools of domination. Periyar’s refusal to use caste indicators in his name and his call for others to do the same was a direct challenge to the symbolic capital that upper castes wielded through nomenclature. In Bourdieu’s terms, Periyar’s self-de-naming was a refusal of the “symbolic violence” that caste society perpetuated through seemingly innocuous linguistic conventions.

Periyar’s politics was deeply aware of semiotics—the meaning embedded in gestures, rituals, and social performance. His encouragement of inter-caste dining, inter-caste marriage, and the rejection of caste-based surnames were not just moral choices but semiotic disruptions. These acts challenged the ritual codes of purity and pollution that governed everyday social behavior in caste society.

For example, communal dining was more than a call for unity—it was a symbolic dismantling of the idea that proximity to the Dalit body was defiling. Inter-caste marriage was not merely a romantic or social decision but a political declaration that caste boundaries were neither natural nor divine, but constructed and thus destructible. This aligns with Gramscian theory, where counter-hegemonic cultural acts become the terrain on which new subjectivities are forged.

The idea of "Us and Them" in Periyar's work was not just about demarcating identities—it was about creating solidarity among the oppressed while marking the hegemonic elite as the other. "We"—the Sudras, the Dalits, the women, the workers—are not the problem; we are the producers, the thinkers, the people. "They"—the Brahmins, the priesthood, the exploiters—are the ones who construct myths and enforce divisions to preserve their power.

This binary served to reverse the gaze. Instead of internalizing shame, the oppressed were invited to externalize blame—to see inequality not as fate or karma, but as design. In this reversal lies a potent decolonial impulse, echoing Frantz Fanon's call for the colonized to see the colonizer as the true pathology of the system.

Periyar's writings and speeches function as a living dictionary, a corpus of redefined terms such as "God," "Morality," "Marriage," "Caste," "Respect," "Patriotism," and even "India." He understood that true revolution cannot be accomplished without a revolution in thought—and thought is structured by language. Therefore, his interventions were not limited to policy or protest but extended to linguistic and epistemic domains.

Like Dalit literature that reclaims humiliating identities and transforms them into badges of resistance, Periyar's social dictionary disassembled the language of oppression and assembled a new grammar of emancipation. His use of plain, vernacular Tamil instead of Sanskritized formulations also ensured that his ideas reached the masses—especially those who had been denied access to elite discourse.

Periyar's Feminism and Dalit Advocacy: Intersectionality and the Politics of Negation

Periyar's political project was deeply intersectional. He understood that caste, gender, class, and religion were interwoven structures of domination. His activism for women and Dalits was not siloed but integrated into a holistic critique of Brahminical patriarchy.

Periyar's feminism did not emerge from abstract theorization, but from empirical observation and lived realities, especially concerning child marriage and the systematic subjugation of women. His decision to keep detailed records of widows and child brides was both a scientific and political act. In 1921 alone, he publicly reported that over 329,000 girls in India were widowed, some as young as ten, due to child marriage—a religiously sanctioned institution upheld by Hindu scriptures like the *Manusmriti*. By exposing such data, Periyar not only highlighted the cruelty of institutionalized patriarchy, but also showed how statistical visibility could be a tool for social reform.

His activism influenced legislative reforms like the Sharada Act (1929), which raised the age of marriage for girls and boys. This legislative success demonstrated how rationalist critique combined with grassroots activism could influence public policy—an approach that anticipates the data-driven advocacy strategies of modern feminist movements.

Periyar's rejection of scriptures and his attack on the religious foundations of patriarchy also aligns with feminist deconstructionist approaches that critique the theological and literary tropes used to justify women's subordination. His call for equal rights for women in marriage, education, property, and work was revolutionary, especially when juxtaposed with contemporaneous nationalist rhetoric that often sought to domesticate and idealize women as the bearers of tradition.

Periyar's commitment to Dalit upliftment was not confined to symbolic acts or surface-level inclusion. He identified caste as the root structure of socio-economic inequality, and viewed Brahminism as the ideological apparatus that sustained it. His advocacy for temple entry was not about gaining religious access per se, but about asserting political agency and spatial equality. He redefined temple entry as a symbolic rupture—an act of reclaiming spaces that were central to the production of caste hierarchy.

In this context, Periyar's politics of "No" (illai/இல்லை) becomes a powerful ideological move. His negation was not nihilistic; it was productive and performative. By saying "No" to gods, to scriptures, to Brahmins, to Sanskrit, and to caste, Periyar articulated a language of dissent that challenged the affirmative logics of the Vedic order. This aligns with Dalit literary theory, especially thinkers like Kancha Ilaiah, who argue that Brahminical language affirms hierarchy, while Dalit language disrupts and disowns it. Periyar's linguistic rebellion was thus a politics of refusal—a grammatical re-signification of everyday speech into revolutionary discourse.

He expanded the political grammar of Tamil by injecting it with rationalism, materialism, and negation, in contrast to Sanskritic affirmations of karma, hierarchy, and divine sanction. His slogans and speeches became part of a counter-discursive strategy, similar to Dalit autobiographical writing, which uses personal narrative and political rage to dismantle the structures of caste.

Periyar's approach prefigures what scholars like Kimberlé Crenshaw later theorized as intersectionality. He refused to treat gender as separable from caste or economic status. A woman's oppression was not just about patriarchy—it was about her location within the caste system, her access to education, and her economic dependency, all of which were structurally interconnected. This is why his feminist interventions were always situated within a larger anti-caste framework—he opposed not just Brahminical men, but Brahminical patriarchy as a system.

His vision of Dravidian society was one where gender and caste hierarchies would both be abolished through a culture of scientific individualism, rational education, and linguistic empowerment. He advocated for inter-caste marriages, divorce rights, and widow remarriage, seeing these not as moral issues, but as political acts of resistance.

Conclusion

Periyar's philosophy of language was fundamentally anti-hierarchical. His linguistic interventions sought to undo the epistemic violence embedded in Sanskritic and Brahminical discourse. Through rationalist critique, feminist activism, and Dalit advocacy, he constructed a new cultural vocabulary of resistance. By redefining key terms of social life, he rewrote the grammar of identity and dignity in modern Tamil politics.

Seen through the lens of literary theory, Periyar's work challenges us to rethink the role of language in shaping subjectivity, culture, and power. His self-respect movement was not only political rhetoric but a cultural revolution that transformed language into a weapon of social emancipation.

Works Cited

- Anand, Mulk Raj. "Caste and the Indian Novel." *Indian Literature*, vol. 3, no. 4, 1960, pp. 5-10.
Geetha, V., and S. V. Rajadurai. *Towards a Non-Brahmin Millennium: From Iyothee Thass to Periyar*. Samya, 1998.
- Ilaiah, Kancha. *Why I Am Not a Hindu: A Sudra Critique of Hindutva Philosophy, Culture and Political Economy*. Samya, 1996.
- Manoharan, Karthick Ram. *Periyar: A Study in Political Atheism*. Orient BlackSwan, 2022.
Nayar, Pramod K. *Contemporary Literary and Cultural Theory: From Structuralism to Ecocriticism*. Pearson, 2010.
- Rege, Sharmila. "Dalit Women Talk Differently: A Critique of 'Difference' and Towards a Dalit Feminist Standpoint Position." *Economic and Political Weekly*, vol. 33, no. 44, 1998, pp. WS39-WS46.
- Srinivasan, Padmini. "Self-Respect and Social Reform: Feminist Readings of Periyar." *Indian Journal of Gender Studies*, vol. 8, no. 2, 2001, pp. 237-254.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

FLOWERS IN THE VELLPARI NOVEL

Mrs.R.Amutha¹, Dr.G.Mahalakshmi²,

1. Research Scholar, Tamil Department, Dr.S.N.SRajalaskshmi College of Arts and Science,(Autonomous) Coimbatore-641049.

Email – tamilamutha25@gmail.com

2. Assistant Professor, Tamil Department, Dr.S.N.SRajalaskshmi College of Arts and Science,(Autonomous) Coimbatore-641049.

Email – nmaha.phd@gmail.com

ABSTRACT

Literature is not merely a medium for reading; it is a profound reflection of life itself. As a mirror to human experience, it captures the nuances of existence in all its dimensions. In this light, Veerayuga Naayagan Vel Paari, a novel by Su. Venkatesan, emerges as a significant work that bridges the historical with the contemporary. Although the novel is a relatively modern form in the evolution of literary genres, it continues to draw depth, richness, and meaning from the legacy of ancient traditions. This study seeks to explore how the novel employs elements of nature—particularly flowers—to symbolize the primacy and spiritual depth of the inner life. Through a close reading, the research identifies and analyzes flowers such as the mayilai flower, panam flower, kanthal flower, irupai flower, alaripoo, mullipoo, koothali flower, vengai flower, thalai flower, aeruzham flower, kongu flower, eruvai flower, and kamukup flower. Each of these is examined not only for its botanical identity but also for its metaphorical and cultural significance within the narrative. Ultimately, this study illustrates how nature—through floral imagery—serves as a vital conduit for expressing emotional, spiritual, and philosophical themes in the novel.

Keywords: Mullipoo Flower, Koothalimalar Flower, Erulham Flower, Gongbu Flower, Eruvai Flower

வேள்பாரி புதினத்தில் பூக்கள்

ரா.அமுதா¹, முனைவர்.கோ.மகாலட்சுமி²

1. பகுதிநேர முனைவர் பட்டஆய்வாளர், டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ். ராஜலட்சுமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோவை-641049.

2. ஆய்வுநெறியாளர், டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ். ராஜலட்சுமி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோவை-641049.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது வாசிப்போடு நிற்பதன்று அதுவாழ்க்கை என்பதை யாவரும் அறிதல் அவசியமானது. அவ்வகையில் புதினஇலக்கியம் பிற்கால இலக்கியவடிவமாக இருப்பினும் அது பழமையை தாங்கியே இலக்கிய உலகில் வலமும் வளமும் பெறுகிறது. அவ்வாறு நோக்குங்கால் சு.வெங்கடேசனின் வீரயுகநாயகன் வேள்பாரி புதினம் இடம்பெற்றுள்ளது. அகவாழ்க்கை நிகழ்வுகளில் இயற்கை பெறும் இடம் என்பது முதன்மையும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகின்றது என்பதை பூக்களோடு எடுத்துக்காட்டியுள்ளமையை விளக்குவதே இந்த ஆய்வாகும். இந்த ஆய்வுமயிலைபூ, பனம்பூ, காந்தள்பூ, இருப்பைப்பூ, அலரிப்பூ, முள்ளிப்பூ, கூதாளிமலர், வேங்கைப்பூ, தாழைப்பூ, ஏறுழம்பூ, கோங்குபூ, எருவைப்பூ, கமுகுப்பூ போன்ற பூக்களை விரிவாக விளக்குவதோடு அகவாழ்க்கையில் எவ்வித இடம்பெறு கின்றது என்பதையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது.

முன்னுரை

சங்ககால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை மேற்கொண்டனர். வாழ்க்கையை அகம், புறம் எனப்பிரித்துக் காட்டியதுடன் வாழ்வியலை ஐந்திணைகளுக்கும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு திணைக்கும் அந்நிலப்பகுதியில் சிறந்து விளங்கும் பூ அல்லது மரத்தின் பெயரை இட்டு மகிழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு அகத்திணை பாகுபாட்டிற்கும் ஒரு புறத்திணை பாகுபாடு உண்டெனக் கண்டு அப்புறத்திணைகளுக்கு பூக்களின் பெயரிட்டு மகிந்தனர்.

சங்ககால மக்கள் இயற்கையின் எழில்களை இயல்புகளை நன்குணர்ந்திருந்தார். நுண்மான் நுழைபுலன் கொண்டு ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து தம் செய்யுட்களில் உரிய இடங்களில் பயன்படுத்தினர். புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூக்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் நூறு எண்களையும் கடந்து நிற்கின்றன. சங்கக் கவிஞர் முதல் இக்காலக் கவிஞர்கள் வரை யாவரும் மலர்களை இலக்கியங்களில் பதித்துள்ளனர். சு.வெங்கடேசன் புதினத்திலும் பல்வேறு காலங்களில் உள்ள பூக்களைப் பற்றி எடுத்தாண்டுள்ளார் அதைப் பற்றிய தகவல்களைப் பற்றி விரிவாகக் காண்பதே இவ்வாய்வு.

திறவுச்சொற்கள்: மயிலைபூ, பனம்பூ, காந்தள்பூ, இருப்பைப்பூ, அலரிப்பூ, முள்ளிப்பூ, கூதாளிமலர், வேகைப்பூ, தாழைப்பூ, ஏறுழம்பூ, கோங்குபூ, எருவைப்பூ, கமுகுப்பூ

பூக்கள் - வரலாறு

பூக்கள் யாவும் இடத்திற்கு இடம் நாட்டுக்கு நாடு வெவ்வேறு விதமான பருவத்திற்கு ஏற்ப பூக்கும் தன்மை பெற்றதாக உள்ளன. எங்கு காணினும் பூக்கள் மிகுதியாக உள்ளமையை குறிஞ்சிநிலப்பகுதியில் கபிலர் விளக்குவது குறிஞ்சிப்பாட்டில் அறிய முடிகிறது. அவ்வாறு அன்றைய காலங்களில் எங்கு காணினும் காணக்கிடைத்த பூ வகைகள் இன்று அரிதாக பூங்காக்களிலும், தோட்டக்கலைகளிலும் வைத்து பாதுகாக்கப்படும் அளவிற்கு மாற்றம் அடைந்துள்ளது.

பூக்கள் உலக மறைகளிலும், அயற்காவியங்களிலும், நாகரீகங்களிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கும் சிறப்பினையும் தொல்காப்பியத்தும் அகத்தும், புறத்தும் தமிழர் வாழ்விலும், தமிழிலும் மலர்கள் பாங்கொடு பண்பும் பெற்றிருக்கும் ஆட்சியினையும் அறியலாம்.

மயிலைமலர்

மயிலை என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இக்கொடிப்பூ முல்லை நிலத்தில் வெண்மை நிறத்தில் கார்காலத்து நள்ளிரவில் பூத்துமணம் பரப்பி கொண்டிருக்கிறது. நள்ளிரவில் மலர்ந்து மணக்கும் காரணத்தைக் கொண்டு இம்மலர் “நள்ளிருள்நாறி” என்றழைக்கப்படுகிறது. நிகண்டுகளில் இப்பூவின் பெயர் இருவாட்சி. ‘மருமேவும் இருவாட்சிக்கு மயிலையும் அநங்கமும் பேர்’ என்று சூடாமணி நிகண்டு குறிக்கிறது.

“கானக்காக்கைகலிச்சிறகுஏய்க்கும்

மயிலைக்கண்ணிப்பெருந்தோட்குறுமகள்” (புறம் : 342:1 2)

ஒரு குறுமகள் தன் கூந்தலின் இருமருங்கும் இப்பூவிலான கோதையைச் சூடிக்கொண்டுள்ளாள். இக்காட்சிக்கு காட்டுக் காக்கையின் தழைத்த சிறகு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பூ குருதிப்போக்கிற்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.

வேள்பாரி புதினத்தில் முருகன் வள்ளியுடனான முல்லை நில காதல் வாழ்வில் நரந்தம்புற்களுக்கிடையில் அழைத்துச் செல்லும் போது நரந்தம் புல்லின் மணத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது “மயிலம் மலர் போலத்தான் இதுவும் காயக்காய நறுமணம் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கும்” என முருகன் கூறுகிறான். (ப - 378).

மேலும் நீலன் தன் காதலி மயிலாவிடம் முழுநிலா நாளில் மயிலம் பூச்சூடி அவள்மீது காதல் கொண்டான். மயிலாவை மறந்து நீலன் எவ்வியூரில் பாரி மற்றும் கபிலருடன் இருந்த நாட்களில் மயிலா நீலனைத் தேடி எவ்வியூர் வந்தபோது கபிலர் நீலனைப் பற்றி மயிலாவிடம் “நான் தங்கியுள்ள இடத்தில் தான் அவனும் தங்கியுள்ளான். அந்தப் பெண்ணுக்கு நள்ளிரவில் பூக்கும் மயிலை மலர் மிகவும் பிடிக்குமாம். முழுநிலா நாளில் மயிலம்பூச்சூடி அவள்மீது காதல் கொண்டானாம்” (ப-127) என்று கூறுகிறார்.

இருவாட்சிக்குமயிலை, அநங்கம், பெருவாய்மலர் எனப் பல்வேறு பெயர்கள் இதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளமையை இதன் மூலம் அறியலாம். இருளில் மலர்ந்து காதலை மலரச் செய்யும் மலராகவும், இனிய நறுமணத்தினை தருவதோடு காதலை வளர்க்கும் மலராகவும் மயிலை மலர் உள்ளது.

பனம்பூ

பனை, புல்லினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாவரப் பேரினம். சேரமன்னரது குடிப்பூவாகப் பனையின்பூ கொள்ளப்பட்டது. ‘பனை’ ‘போந்தை’ என்ற இதன் வேறுபெயர்களைத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

“பலர்தொழுவந்துமலாவிழ்: மாலை

போந்தைக்கண்ணிப்பொலம்பூதெரியல்” (சிலம்பு.ப-381)

என்ற சிலப்பதிகாரப் பாடலடிகள் வழி சேரனின் அடையாளமாலையாக பனம்பூ விளங்குவதை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அத்தோடு,

“வட்கர்போகியவளர்இளம்போந்தை” (புறம்.ப.100)

என்ற பாடலடிகள் வேளிரில் ஒருவனாகிய அதியமானைக்குறிக்கின்றது. அதியன் தன் அடையாள மாலையாகப் பனம்பூவைச் சூடினான் என்பதன் மூலம் வேளிரும், சேரவேந்தனும் பனம்பூவை அடையாளமாகக் கொண்டவர்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

பனை என்பது வெறும் அழகு அல்ல, அது ஆயுதம். ஆயுதம் மட்டுமல்ல பேரழகு என்றும், பாரிக்குப் ‘பனையன்’ என்ற பெயரும் இருக்கின்றது என்றும் பாரியின் குலப்பாடலே பனைமரம் பற்றியது தான் என்றும் எடுத்துக்கூறினான். மேலும்

“பனையன்மகனேபனையன்மகனே

பல்லுயிர்ஓம்பும்பாரிவேளே

திணையின்அளவேபிறவுயிர்வாடினும்

துடித்துக் காக்கும் தொல்குடி வேந்தே” (ப-36,37)

என்ற வேள்பாரி புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பாரியின் குலப்பாடல் மூலம் பனைமரத்திற்கும், பாரிக்கும் உள்ள தொடர்பினை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. பாரியும் வேளிர்குலத்தவன் என்பதை நம்மால் அறியமுடிகிறது.

காந்தள்பூ

ஒண்செங்காந்தள்’ என்றும், ‘சுடர்ப்பூந்தோன்றி’ என்றும்; ‘கோடல்’ என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் காந்தள் ஒருசிறுஏறுகொடி. முந்திநிற்கும்பூ. காந்தள் ஒருவகையில் முந்தி நிற்கும்பூ ஆகும். பச்சைநாவி எனப்படும் கிழங்கைத் தரைக்கு அடியில் கொண்டது. இலைகள் அகன்று நுனிசுறுகி, பற்றுக் கம்பியாக மாறிச் சுருண்டு இருக்கும். மிகஅழகான பூக்களை உடையது. காந்தள்பூ மிகமெல்லிய, நீண்ட, ஆறு தனித்தனியாகப் பிரிந்த இதழ்களை உடையது. காந்தள்பூவை மகளிர் கைக்கும், இதழ்களைக் கைவிரல்களுக்கும் உவமித்துப் புலவர்கள்நெஞ்சை அள்ளும்கவிமழை பொழிந்துள்ளனர். 99 வகைப் பூக்களை குறிஞ்சிப்பாட்டில் பாடிய கபிலர்

“..... வள்ளிதழ்

ஒண்செங்காந்தள்ஆம்பல்அனிச்சம்”

எனக் காந்தளை

முதலில் வைத்து பாடி பூக்களுக்கு விதி வகுக்கத் துணிந்தார்.

“வெண்காந்தளின்செங்காந்தள்என்றிருவிகற்பமும்

கொண்டேவழங்கும்சோடைப்பெயரே”

எனக்கோடலைச் செங்காந்தள், வெண்காந்தள்’ இரண்டிற்கும் பெயராகச் சூடாமணி நிகண்டு கூறியுள்ளது .சங்கநூல்கள் செங்காந்தளையே பெரிதும் பேசுகின்றன.

“வள்ளிதழ்ஒண்செங்காந்தள்” -குறிஞ். 62

“காந்தட்குருதிஒண்பூ” -நற். 34

“குருதிப்பூவின் குலைக்காந்தட்டே” - குறுந். 1: 4

போன்ற இலக்கிய மேற்கோள்கள் செங்காந்தளைத் குறிப்பன.

“ஒண்ணெங்காந்தள்வாழையஞ்சிலம்பு” (நற் - 176:6.7)

“துறுகல்மீமிசைஒண்ணெங்காந்தள்” (குறுந் - 185:6.7) என்றெல்லாம் மலைத்தொடர்புடனே செங்காந்தள் சொல்லமைப்பு உள்ளது. இவ்வாறாக சிறப்பிக்கப்படும் காந்தள் மலைநாட்டு மக்களை கவர்ந்து அனைத்து நிலப்புலவர் பெருமக்களையும் ஈர்த்தது. காந்தட்டி முருகனுக்குரிய அடையாளப்பூவாக விளங்குகிறது.

“சுரும்புமுசாச்சுடர்ப்பூங்காந்தள்

பொருள்தண்கண்ணிமிலைந்தசென்னியன்”

என

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் தம் கருத்தினை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

முருகனும், வள்ளியும் தமது குறிஞ்சிநில கார்கால காதல் வாழ்க்கையினை மலைகள் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பினுள் கழிக்கும்போது மழைநின்ற ஓர் அதிகாலையில் செங்காந்தள் பூக்களைப் பார்த்த வள்ளி முருகனை அழைத்து செங்காந்தள் பூக்களை காண்பித்து “அவ்விண்மீன் கூட்டத்தின் சுடர்போல் இம்மலர் ஆறு இதழ்களைக் கொண்டுள்ளது என்றாள்.” (ப-383) ஆறுவிண்மீனின் அதேகுணம் இம்மலரின் ஆறு இதழ்களிலும் இருக்கின்றன என்றான் முருகன். முருகனுக்கு உகந்ததாகவும் மலைநாட்டு மக்களைக் கவரும் மலராகவும் காந்தள் சிறப்பு பெறுகிறது.

இருப்பைப்பூ

இலுப்பைத் தாவரம் மது, மதுகம், மதுகம், குலிகம், சந்தானகரணி, அட்டி போன்ற இதரபெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டதாக பல தமிழ்நிகண்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இருப்பைமரம் மிகுமணம் கொண்டது. இனிப்புச்சுவை கொண்ட மணமிக்க இப்பூ ஒரு கோட்டுப்பூவாகும். இது பாலைநிலப்பூவாகும். உள்துளையோடு சுவையும் உடைய இருப்பைப்பற்றி

“கானஇருப்பைவேனில்வெண்பூ” எனக்கூறப்படுகிறது.

“அங்கண்குறுமுயல்வெருவ, அயலகருங்கோட்டு இருப்பைப்பூ

உறக்குந்து” (புறம் - 384)

என நன்னாகனார் எனும் புலவர், குறுமுயல்கள் வெருவி இலுப்பை மரத்துக் கொம்பிலே தாவ அங்குள்ள பூக்கள் உதிரும் என்கிறார்.

“ஆலைஇல்லாதணருக்குஇலுப்பைப்பூசர்க்கரையாம்”

என்பார்கள். அதாவது கரும்புஆலை இல்லாத ஊரில் இந்த இனிப்புச்சுவை குறைந்த இலுப்பைப்பூவானது சர்க்கரை என்பதே அதன்விளக்கம்ஆகும். இருப்பைப்பூவை தேனுடன் கலந்து குடிக்கும் போது உடல்ஊட்டம்பெறும். இப்பூ ஓர் நோய் நீக்கும் மருந்து. இருப்பைப்பூ நீர்வேட்கையைத் தணிக்கும் ஊட்டஉணவாகும்.

வேள்பாரி புதினத்தில் முருகன் வள்ளி உடனான பாலைநில காதல்வாழ்வில், பாலைநிலத்தின் பின்கோடைவெயில் எண்ணிலடங்காத தாவரங்களை மலரச்செய்கிறது. அதில்

“இருப்பைப்பூவின் இனிப்பு பறவைக்கூட்டங்களை ஈர்த்தது. வேப்பம் பழத்தைத் தின்றகைப்புச்சுவை மாற வெளவால்கள் இலுப்பை மரத்தை விட்டு நீங்காமற் கிடந்தன.” என பாலைநில வர்ணனை விளங்கப்படுகிறது.(ப-386) சூடிக் கொள்ளாத பூவாக இருப்பினும் பறவைகளும், மனிதர்களும் விரும்பி உண்ணும்பூவாக இருப்பைப்பூ விளங்குகிறது.

அலரிப்பூ

அலரிப்பூ அடுக்குத்தொகுப்பாக அலர்வது விரிவது. இது ஒரு குத்துச்செடி. வெள்ளை, மஞ்சள், சிவப்பு ஆகிய மூன்று நிறங்களில் பூக்கும் இப்பூவின் இலக்கியப்பெயர் கணவிரம். திருமுருகாற்றுப்படையில்

“பெருந்தண்கணவிரநறுந்தண்மாலை” (236, 237)

என்ற அடிகளில் நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

“போதவிழ்அலரிநாரில்தொடுத்துத்

தபங்கிரும்பித்தைபொலியச்சூடி” – (புறம் 371-3,4)

என நாரில் கட்டிக் குஞ்சியில் அழகோடு விளங்கச் சூடியதாகக் கல்லாடனார் பாடியுள்ளார்.

அலரி என்னும் சொல் தற்போது அரளி எனத்திரிந்து வழங்கப்படுகிறது. இம்மலரால் பக்குவப்படுத்தப்படும் மருந்து பலநோய்களைத் தீர்க்கும் என அகத்தியர்குணபாடம் கூறுகிறது. இப்பூ வழிபாட்டிற்கும் மருந்திற்கும் பயன்படுகிறது.

வேள்பாரிபுதினத்தில் முருகன், வள்ளி உடனான பாலைநிலகாதல்வாழ்வில், பாலைநிலத்தின் பின்கோடைவெயில் எண்ணிலடங்காத தாவரங்களை மலரச்செய்கிறது. பாலைநிலத்தின் எந்தவொரு மூலையிலும் இச்சிறுமலர்களைக் காணும் போது வள்ளியின் முகம் மலர்ந்தது “அழிச்சியும், அலரியும், சுள்ளியும், எருக்கும் இங்குமங்குமாக பாலைநிலத்தில் பூத்திருந்தன (ப- 386). இயற்கையிலேயே பெண்கள் மலர்களை விரும்பும் பண்புடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். ஆதலால் வறண்ட நிலமான பாலைநிலத்தில் சிறியபூவைக் கண்டவுடன் வள்ளியின் முகம் மலர்ந்ததை ஆசிரியர் அழகுற காட்சிப்படுத்தியுள்ளதை தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

முள்ளிப்பூ

முள்ளை உடையது என்னும் பொருளில் இதன் பெயர் முள்ளி என அமைந்தது. சூடாமணிநிகண்டு இதற்கு ‘முண்டகம்’ என்னும் பெயரினை பறைசாற்றுகிறது. கடற்கரையில் மணல்மேட்டில் இப்பூசெடியாக வளர்ந்து பூக்கும்.

“முள்ளிநீடியமுதுநீர்அடைகரை” –(ஐங் - 21:1) என ஓரம்போகியாரும்,

முண்டகங்கெழீஇயமோட்டுமணல்அடைகரை” என

வெண்கண்ணனாரும், பிறரும் இதனைக் கடற்கரை மணல்மேட்டில் கண்டுபாடினர். இப்பூ மருதநில வயற்பகுதிகளில் நீரில்வளரும். இதனை நீர்முள்ளி என்றனர். இம்முள்ளிப்பூ நீலநிறங் கொண்டது. இப்பூநெய்தல் நிலத்தில் இளவேனிற் பருவத்தில் நிலப்பூவாக நீலநிறத்தில் பூக்கும். இப்பூ வளைந்த கூரிய முட்களைக் கொண்டது.

வேள்பாரி புதினத்தில் முருகன், வள்ளிக்குமிடையிலான நெய்தல்நிலகாதல் நிகழ்வில் ஐவகை நிலங்களிலும் பயணப்பட்டனர். நெய்தல் நிலத்தின் அலைஓசைகளுக்கிடையில் அவர்களில் காதல் பூத்தது இதனை

“இளவேனில் காலத்துச்சடுவெயில் உச்சத்தில் இருந்த பொழுது கடற்கரை மணல்வெளியில் முள்ளிமாமலர் பூக்கத் தொடங்கியது. அந்நீலநிறப்பூவைப் பறித்துப் பரண் நோக்கி முருகன் வந்தான்” .(ப-386) இக்காதல் காட்சிகளே ஒவ்வொரு நிலத்திலும் பூக்களின் மணம் வீசியதை காட்சிப்படுத்துகிறது.

கூதாளிப்பூ

கூதாளிப்பூ கொடியினம். குறிஞ்சி நிலத்தில் பூக்கும்பூ. நிகண்டுகள் இப்பூவிற்கு ‘துடி’ என்னும் மற்றொரு பெயரையும் குறிப்பிடுகின்றன. பசியகுறுகியகாம்புடன்கூடியஇப்பூ உள்துளை கொண்டபூ. இதுஓர் கொடிப்பூ. குறிஞ்சிநிலப்பூ. கூதிர்காலப்பூ. வெண்மைநிறங்கொண்டது. நாகன்போத்தன் என்பார் கைவளை கழன்றுவிழுவதற்கு உவமையாக்கினார்.

“நீர்திகழ்சிலம்பின்ஓராங்கவிழ்ந்த

வெண்கூதாளத்துஅம்தாம்புபுதுமலர்”-(குறுந்- 282 -4 - 8)

எனப்பாடியுள்ளார். இதன் தாதுத்தாள் பொன் நிறமானது. இப்பூவில் உராய்ந்து போன ஒரு பன்றியின் முதுகில் இப்பொன்தாது படிந்து போயிற்றாம்.

“பொன்னுரை கட்டளை கடுப்பப்” (அகம் - 178:9) பன்றியின் முதுகைப் பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் உரைகல்லாக்கியது இதன் தாதுத்தாள். இப்பொன் தாதைக் கொண்ட கூதாளிமலர்.

கார்ப்பருவம் கடந்து கூதிர்ப்பருவத்தில் கூதாளி பூத்து மணங்கமழும் என்னும் கூற்றங்குமரனார் இதனை கூதிர்க்கூதளம் (நற் - 244:2) என்று கூறியுள்ளதால் இதுகூதிர்ப்பருவப்பூவாகும்.

வேள்பாரிபுதினத்தில் முருகன், வள்ளியின் குறிஞ்சிநிலகாதல்வாழ்வில் கார்காலபூக்கள் குறித்த கருத்துகளை ஆசிரியர் சிறப்பாக வர்ணித்துள்ளமையை தெரிந்த கொள்ள பின்வரும் வரிகள் சான்றுகளாகின்றன.

“நெருப்பையொத்த எறுழம்பூக்களும் சிறுவட்ட இதழ்கொண்ட எருவைப்பூக்களும் வெண்ணிற கூதாளிமலரும் பருத்துப் பேரழகோடு மலரும் புழுகுப்பூக்களும் சூல்வட்டமலையை வண்ணக்குவளையாக மாற்றின.” எனக்கூறுகிறார். (ப- 383) நெருப்பும் சிறுவட்டஇதழும் வெண்ணிறமும் பருத்த பேரழகும் கொண்ட பூக்களை

எல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டு பொழிவோடு குறிஞ்சிமலையை குவளையாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர் என்பது புலனாகிறது.

வேங்கைப்பூ

சங்கஇலக்கியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் மிகஉயரமாக வளரும் பெரும்மரம் வேங்கை. மஞ்சள்நிறமான பூக்கள் பூத்தபொழுதில் வேங்கைவரிப்புலியை ஒத்துத்தோற்றம் அளிப்பதால் மகளிர் இதனைப் 'புலி, புலி' என்று ஆரவாரம் செய்து கூச்சலிட்டு இம்மரநிழலில் விளையாடுவர்.

வேங்கை மரத்தின் கரியநிறமுள்ள கிளைகளில் மஞ்சளும், மங்கியசெம்மையுமான நிறமுள்ள மலர்கள் கொத்தாகப்பூக்கும்.. 'வேங்கைமரக் காட்டில் யானைகள் பொருதுகின்றன. பக்கத்தில் இருந்த வேங்கைமரம் சாய்கின்றது. அதில் பூத்திருந்த பூக்களை, அதன் மேலேறாமலே, குறவர் மகளிர் நிலத்திலிருந்து சூடிக்கொள்வர்' என்றசெய்தியினை

“ஒன்றேனல்லேன்ஒன்றுவன்குன்றத்துப்

பொருகளிறுமிதித்தநெரிதாள்வேங்கை

குறவர்மகளிர்கூந்தற்பெய்ம்மார்

நின்றுகொயமலரும்நாடனொடு

ஒன்றேன்தோழிஒன்றனானே” -(குறுந்-208)

என்ற

செய்தியினை இப்பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன.

வேள்பாரிபுதினத்தில் வேங்கைமரத்தின் உச்சியில் பரண்அமைத்து ஆரம்பித்த முருகன்வள்ளிகாதல்வாழ்வில் பூக்களும், காதலும் இணைந்தேயிருந்தன. “புல்வெளியின் பெரும்பரப்பைச் சுற்றியிருந்த மலைமுகடுகளில் எண்ணிலடங்காத பூக்கள் பூத்துக்குலுங்கின. வேங்கை மரத்தின் கொத்துப்பூக்கள் கரும்பாறையெங்கும் கொட்டிக்கிடந்தன. அவை மலைத்துளிகளுக்கு இணையாக பூக்களைச் சொரிந்தன.” (ப - 383) குறிஞ்சிநிலகாதல்வாழ்வில் வேங்கைமரமும் அதன் பூக்களும் காதலின் அடையாளமாக ஆசிரியர் வெளிக்காட்டுகிறார்.

தாழைப்பூ

'தாழை' என்னும் சொல் தாழாதமலர் வளையாமல் நெளியாமல் தரைநோக்கித் தாழாமல் குத்திட்டு மலரும் மலராகும். இதனால் இம்மலருக்கு தாழைமலர் என்றுபெயர்.

"தாழாதுஉறைக்கும்தடமலர்த்தாழை"(கலி-131:10) என்று கலித்தொகை குறிப்பிடுகிறது.

தாழை, கைதை, கைதகை, கண்டல், முண்டகம், முடங்கல், மடி, முசலி, தெங்கு போன்றவை தாழையைக் குறிக்கும் ஒன்பது சொற்களாகும். குறிஞ்சிப்பாட்டில் 80வது அடியில் தாழை என்னும் சொல்லும் 83 வது அடியில் கைதைஎன்னும்சொல்லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வீழ்த்தட்டாழை (நற் - 78:4)

வீழ்த்தாழை (பட்டினப்பாலை - 84)

வீழ்த்தாழை (குறுந் - 228 :1)

"முதிர்நூந்தாழை முடங்கல் வெண்டோட்டு" எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் (8:49) தாழைமுடங்கியமடல் குறிப்பிடப்பட்டது.

வேள்பாரி புதினத்தில் முருகன்வள்ளியுடனான நெய்தல்நில காதல்வாழ்வில் "கடற்காற்று மேலேறிவந்து தாழைமரங்களுக்கிடையில் கட்டிய ஊஞ்சல் பரணை ஆட்டிவிட்டுச் சென்றது. வள்ளி சொன்னாள் கரையில் இருந்தும் அலையில் மிதக்கிறோம்".(ப-385) முருகனும் வள்ளியும் சேர்ந்திருக்கும் நிலங்களில் அவர்களுக்கு உறைவிடமாக உறுதுணைபுரிவது தாவரங்களே ஆகும் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

எறுழம்பூ

எறுழம் அல்லது எறுழ் என்னும்பூ எரியும் தீயைப்போல இருக்கும். 5-10 மீட்டர் உயரம் வரை வளரும். மருத்துவகுணங்கள் கொண்ட சிறுமரம். வேலக்காய்மரம் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு. பெருமழையின் போது பூக்கள்பூக்கும். கபிலர் தன் பாடலில் 'எரிபுரைஎறுழம்' என்றுகூறி இதன் மலர்கள் நெருப்புபோல் ஒளிபொருந்தியதாகும் எனக்கூறுகிறார். இதன்பூக்கள், இலைகள், பழங்கள், பட்டைகள், பிசின், வேர் ஆகிய அனைத்தும் மருத்துவகுணங்கள் கொண்டது. இதன் பூக்களை அரைத்து கசாயம் வைத்து குடித்தால் நோய்எதிர்ப்புசக்தி அதிகமாகும். இதன்பூக்கள் புற்றுநோயை குணமாக்கும் தன்மை

உடையவை. இம்மரப்பட்டையை எலும்புமுறிவு உள்ள பகுதிகளில் தேய்த்துவந்தால் உடைந்த எலும்புகள் உடனடியாய்ச் சேர்ந்துவிடும். மேலும்

“வாளுடைஎறுழ்தோழ் (அகம் - 24)

“காலொறுழொள்வீ(ஐங் - 308)

“தோல்பெயரியஎறுழ்” ;(புறம் - 7)

இப்பாடல்களில் எறுழம்பூ பற்றிய செய்திகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

வேள்பாரிபுதினத்தில் முருகன் வள்ளியின் குறிஞ்சிநில காதல்வாழ்வில் கார்காலபூக்களுள் நெருப்பை ஒத்த எறுழம்பூ சிறப்பிடம் பெறுவதை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார்.

கோங்குமலர்

சங்கப்பாடல்களில் ‘கோங்கம்’ என்று அழைக்கப்பட்ட இம்மரம் தற்போது ‘கோங்கு’ என அழைக்கப்படுகிறது. சூடாமணிநிகண்டில் ‘துருமோற்பலம், கன்னிகாரம்’ எனவழங்கப்பட்டது.

“கொழுங்கோங்குதாங்கு

ஆடகப்பொற்கிழிஅவிழ்க்கும் “என்றார் குமரகுருபரர்.

“கோங்குபொற்குடைகொண்டுஅவிழந்தல்”

எனப்

பொன்குடையாகப் பாடினார் யசோதரகாவிய ஆசிரியர்.

கோங்கமரம் இக்காலத்தில் வீட்டுப்பொருள்கள் செய்யப் பயன்படுகிறது. இதனால் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் இலேசாகவும் வழவழப்பாகவும் மஞ்சள்நிறத்திலும் இருக்கும்.

வேள்பாரிபுதினத்தில் முருகன்வள்ளியின் பாலைநிலகாதல்வாழ்வில் எண்ணிலடங்கா பூக்கள் பூத்தன. “அழிச்சியும், அலரியும், சுள்ளியும், எருக்கும் இங்குமங்குமாகப் பூத்திருந்தபோது பொன்றிற தனிப்பூவை கோங்குஉதிர்த்தபோது அணிலின் முதுகின்மேல் இருக்கும் வரிகளைப் போன்ற ஊகம்பூவும் இணைந்தேகிடந்தது.”(ப-386) பாலைநிலத்தில் எங்கு காணினும் பூக்கள் பூத்துகுலங்கி உள்ளமையை அழிச்சி, அலரி,

சுள்ளி, எருக்கு, கோங்கு, ஊகம் போன்ற பூக்களின் வாயிலாக ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை விளங்குகின்றது.

எருவைப்பூ

சிறுவட்ட இதழ்கள் கொண்டபூ எருவைப்பூவாகும். இதன் இலக்கியப்பெயர் எருவை. இதனை 'கோரைப்புல்' என்றும் வழங்குவர். இக்கோரையால் பெண்கள் பாவை செய்து விளையாடுவர்” . ஐங்குறுநூறு இதனை “பஞ்சாய்ப்பாவை” (54-5) என்கிறது.

“எருவையதுநறுந்தோட்டையுடையது” – (குறிஞ்சி -68)

எருவைஎன்பதுசெருவிளை” எனக்குறிஞ்சிப்பாட்டில் இதுகார்காலப்பூ என்பதை சேந்தன்பூதனார் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

வேள்பாரிபுதினத்தில் முருகன்வள்ளியின் குறிஞ்சிநிலகாதல்வாழ்வில் கார்காலபூவான சிறுவட்டஇதழ் கொண்ட எருவைப்பூ எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (ப- 383)

கமுகுப்பூ

மணமுள்ள கமுகுப்பூ மருதநிலத்தில் வளரும் புதர்ப்பூவாகும். இப்பூவின் நரம்புகளின் தொகுப்பு ஒருகுலையாக இருக்கும். எனவே இதனை பூங்குலை எனலாம்.

“கமுகின் பாளையம் பசும்பூ” (பெரும்பாணா-17) எனப்பாளைப்பூவாக உருத்திரங்கண்ணனார் இப்பூவினைப் பாடியுள்ளார். மேலும்இப்

“பூவொடுவளர்ந்தமுவாப்பசங்காய்

நீரினும்இனியவாகிக்கூர்எயிற்று” (அகம்-335(23-25) என இப்பிஞ்சின் சுவை நீரினை பாடியுள்ளார். வெற்றிலையுடன் தாம்பூலத்திற்கு இதன்காய் சேர்க்கப்படுகிறது. இது மலரும் தோட்டத்தில் வாழும் மகளிர் இப்பூக்களை நரம்புடன் சூடிக்கொள்வர்.

வேள்பாரிபுதினத்தில் காலநேரமின்றி மிதந்து கொண்டிருந்த முருகன் வள்ளியின் மருதநிலவாழ்வில் “தவிப்புநீங்கா அதிகாலையில் பின்பனிப்பருவத்துப்புதுமலரான கமுகின் சிறுபூவெடுத்து வள்ளிக்குச்சூட்டினான்.” (ப-385). அகவாழ்வில் பூக்கள் நீங்கா இடம்பெறும் தன்மை உடையது என்பதனை மேற்கண்டவரிகள் விளக்குகின்றன.

முடிவுரை

காலத்தால் பூத்த மலர்கள் கண்ணுக்கு அழகும், கருத்துக்கு இன்பம் தருகின்ற அழகியகாட்சிபோல் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் படைக்கப் பெற்ற பல்வேறு இலக்கியங்கள் அழகிய பூந்தோட்டமாக நமது வாழ்க்கைக்கு காட்சியளிக்கிறது. இப்புதினத்தில் கார்காலம் மற்றும் முதுகோடைகாலத்தில் எண்ணிலடங்காபூக்கள் பூப்பதற்கும் இயற்கையே காரணமாக அமைந்துள்ள அறிவியல் சிந்தனையை இப்புதினத்தின் மூலம் நாம் அறியலாம். கார்கால பூக்களாக வேங்கை, கடம்பு, ஏறுழம், காந்தள், எருவை, கூதாளி, புழுகு போன்ற பூக்களும் வேனிற்கால பூக்களாக தாழை, முள்ளி, அழிச்சி, அலரி, சுள்ளி, எருக்கு, இரும்பை போன்றவற்றை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார். தலைவன் தலைவியுடனான அகவாழ்வில் பூக்கள் அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் வெளிப்படுவதை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. இயற்கையின் எல்லா மாற்றங்களிலும் தங்கள் இணையின்மீதான காதலை வெளிப்படுத்தும் அடையாளமாக பூக்கள் விளங்குகின்றன.

மேற்பார்வைநூற்கள்:

- 1.பிங்கலநிகண்டு மூலமும் உரையும். (1917) சென்னை: மதராஸ்ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை.
- 2.கோவைஇளஞ்சேரன். (2013) இலக்கியம் ஒரு பூக்காடு, சென்னை: இராக்போர்ட்பப்ளிகேசன்.
- 3.சூடாமணி நிகண்டு(1999) தஞ்சாவூர்: சரசுவதிமகால்நூலகம்,மரம் 63:2
- 4.புலியூர்க்கேசிகன்(2019). புறநானூறு மூலமும்உரையும் - 2:1-6. சென்னை:சாரதாபதிப்பகம்-7வதுபதிப்பு-342:1 2
- 5.சோமசுந்தரனார் பொ வே. (1979) சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும். சென்னை:கழகவெளியீடு
- 6.மாணிக்கவாசகன் ஞா.(2016) பத்துப்பாட்டு மூலமும் விளக்கமும்,பா- 93 - 96. சென்னை :உமாபதிப்பகம் 3வதுபதிப்பு -.
- 7.புலியூர்க்கேசிகன். (2010) நற்றினை,பா-91.சென்னை: சாரதாபதிப்பகம், முதல்பதிப்பு
- 8.புலியூர்க்கேசிகன்.(2019) குறுந்தொகை,பா - 4(66 – 70). சென்னை: சாரதாபதிப்பகம், 7வதுபதிப்பு.
- 9.திருமுருகாற்றுப்படை(1949) சைவசமயபக்தஜனசபைவெளியீடு, சென்னை: அல்லயன்ஸ்பிரஸ்
- 10.சாமிபிஎஸ்(1967)சங்கஇலக்கியத்தில் செடிகொடி விளக்கம், திருநெல்வேலி: திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.
- 11.புலியூர்க்கேசிகன்.(2019) பாபரிபாடல் மூலமும் உரையும், - 4(66 – 70). சாரதாபதிப்பகம்,சென்னை-7வதுபதிப்பு .
- 12.வேங்கடசாமிநாட்டார் ந மு (1972)அகநானூறு, சென்னை: சாரதாபதிப்பகம்.

13. இராசமாணிக்கனார் மா (2011). கலித்தொகை, சென்னை: பூம்புகார்பதிப்பகம்.
14. இராகவையங்கார் ரா (1951) பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியும் உரையும், மதுரை: தமிழ்நாடுபிரஸ்.
15. கலைமகள்சி(1992). மலைபடுகடாம், சென்னை: பக்கிரி அம்மாள்பதிப்பகம்.
16. புலவர்கோவிந்தனார் கா (1996). பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை, சென்னை: வெற்றி அச்சகம்.
17. ஓளவைதுரைசாமிப்பிள்ளை சு.(1941) சீவகசிந்தாமணிசுருக்கம், சென்னை: திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.
18. வெங்கடேசன் சு. (2018) வீரயுகநாயகன்வேள்பாரி, சென்னை: விகடன் பிரசுரம், முதல்பதிப்பு .
19. ஜெகதீசகன்எஸ் (2007). யசோதரகாவியம், சென்னை: ஆழ்வார்கள் ஆய்வுமையம்.
20. புஷ்பா ம ந (2002). குறிஞ்சிப்பாட்டு தாவரங்கள் தொகுப்பேடு, சென்னை: அரசுதொல்லியல் அருங்காட்சியக ஆணையர்.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Volume 1, No. 07, April 2025

The Evolving Nature of Worship

Dr J.JESI

Assistant professor Tamil M.A.M School of Engineering Siruganur ,Trichy,

Jesiraja80@gmail.com 8675073957

Abstract:

Did the ancient Tamils have faith in deities? Did they worship them? Were the deities they worshipped and revered deities native to Tamil Nadu? These are natural questions that arise. To find answers to such questions, it is necessary to deeply explore Tamil literature. The Tamil people worshipped the gods they believed in according to their customs and traditions. It is true that worship began in connection with nature. This reflects the lifestyle of the people of that time and their close connection with nature. In the early stages, humans recognized the power and grandeur of nature and began to worship it. They worshiped natural elements such as the sun, wind, rain, and fire as deities. This was a sign of fear and respect for nature. Many references to such nature worship can be found in Sangam literature. For example, in "Mullaipattu," it is mentioned that the rain god was worshipped. The people of that time worshiped and praised nature for the prosperity of agriculture and their lives. In devotional literature like "Thirumurugaatrupadai," Lord Muruga is depicted as a part of nature itself. Mountains and forests are mentioned in connection with him. Furthermore, ancient Tamils worshiped those who died valiantly by erecting memorial stones (Nadukal). This was a way of honoring heroism and sacrifice. These memorial stones were erected in memory of the deceased heroes, and offerings were made to them. This worship emphasized the importance of valor in society. Thus, the ancient Tamils' worship centered on nature and heroism. It was intertwined with their lives and culture. Over time, these forms of worship gradually evolved, leading to the emergence of various deities.

Keywords: Worship , Mullaipattu , Thirumurugaatrupadai, Evolving Worship

இறைவழிபாட்டில் வளர்ச்சி நிலை

முனைவர் ஜெ. ஜெஸி

உதவிப் பேராசிரியர் எம். ஏ. எம் ஸ்கூல் ஆப் இன்ஜினியரிங் சிறுகனூர் , திருச்சி .

சுருக்கம்:

பண்டையத் தமிழர்களிடம் தெய்வ நம்பிக்கை இருந்ததா? அவர்கள் தெய்வங்களை வணங்கினார்களா? அவர்கள் வணங்கி வழிபட்ட தெய்வங்கள் தமிழ்நாட்டுத் தெய்வங்கள் தானா? என்ற கேள்விகள் இயல்பாக எழுகின்றன. இத்தகைய கேள்விகளுக்கு விடை காண தமிழ் இலக்கியங்களை ஆழமாக ஆராய்வது அவசியமாகிறது. தமிழ் மக்கள் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களை ஒட்டியே தாங்கள் நம்பிய கடவுள்களை வழிபட்டு வந்தனர். இயற்கை வழியிலேயே கடவுள் வழிபாடு ஆரம்பத்தில் நடைபெற்றது என்பது உண்மை. இது, அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும், அவர்கள் இயற்கையோடு கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பையும் பிரதிபலிக்கிறது. தொடக்க காலத்தில், மனிதன்

இயற்கையின் சக்தியையும், அதன் பிரம்மாண்டத்தையும் உணர்ந்து அதை வணங்கத் தொடங்கினான். கதிர்வன், காற்று, மழை, நெருப்பு போன்ற இயற்கை கூறுகளைத் தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபட்டனர். இது, இயற்கையின் மீதான பயம் மற்றும் மரியாதையின் அடையாளமாக இருந்தது. சங்க இலக்கியங்களில் இது போன்ற இயற்கை வழிபாடு குறித்த பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, "முல்லைப்பாட்டு"-இல், மழை கடவுளை வழிபட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கால மக்கள், விவசாயம் செழிக்கவும், தங்கள் வாழ்வு வளம்பெறவும் இயற்கையைத் துதித்து வழிபட்டனர். "திருமுருகாற்றுப்படை" போன்ற பக்தி இலக்கியங்களில் முருகக் கடவுள் இயற்கையின் ஒரு பகுதியாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறார். மலைகளும், காடுகளும் அவரோடு இணைந்தே கூறப்படுகின்றன. மேலும், பண்டைய தமிழர்கள் வீர மரணம் அடைந்தவர்களை நடுகல் நாட்டி வழிபட்டனர். இது, வீரத்தையும் தியாகத்தையும் போற்றும் விதமாக அமைந்தது. இந்த நடுகற்கள், இறந்த வீரர்களின் நினைவாக நடப்பட்டு, அவர்களுக்குப் படையல் செய்து வழிபட்டனர். இந்த வழிபாடு, சமூகத்தில் வீரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தியது. இவ்வாறு, பண்டைய தமிழர்களின் இறைவழிபாடு இயற்கை மற்றும் வீரத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. இது அவர்களின் வாழ்க்கையோடும், பண்பாட்டோடும் பின்னிப்பிணைந்திருந்தது. காலப்போக்கில், இந்த வழிபாட்டு முறைகள் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று, பல்வேறு தெய்வங்கள் உருவாக வழிவகுத்தது.

முன்னுரை

பண்டையத் தமிழர்களிடம் தெய்வ நம்பிக்கை இருந்ததா? அவர்கள் தெய்வங்களை வணங்கினார்களா? அவர்கள் வணங்கி வழிபட்ட தெய்வங்கள் தமிழ்நாட்டு தெய்வங்கள் தானா? என்ற கேள்விகள் இயல்பாகவே எழுகின்றன. இக்கேள்விகளுக்கான பதில்களைத் தேடி நாம் வெகுதூரம் அலைய வேண்டியதில்லை. தமிழ் இலக்கியங்களை நுணுகி ஆராய்ந்தாலே போதுமானது, தெளிவான விடைகள் கிடைக்கும்.

தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள், தங்கள் வாழ்க்கை முறையையும், பழக்கவழக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே தாங்கள் நம்பிய கடவுளர்களை வழிபட்டு வந்தனர். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்த அவர்கள், இயற்கை சக்திகளையே தெய்வமாக வழிபட்டனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. சூரியன், சந்திரன், மழை, காற்று, நெருப்பு போன்ற இயற்கை கூறுகளையே அவர்கள் தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபட்டனர். படிப்படியாக, இந்த இயற்கை வழிபாடானது, உருவ வழிபாடு மற்றும் பல கடவுள் கொள்கைகளுக்கு வழிவகுத்தது எனலாம். சங்க இலக்கியங்களில் இது தொடர்பான பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த வழிபாட்டு முறைகள் காலப்போக்கில் எப்படி மாற்றம் அடைந்தன, எந்தெந்த தெய்வங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன என்பதை விரிவாக ஆராய்வது சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

இறை நம்பிக்கை

தெய்வ நம்பிக்கை என்பது மனித மனங்களில் ஆழமாக வேரூன்றிய ஒரு எண்ணம். இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும், பயம் ஒரு முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. அறியாத சக்தியைப் பற்றிய பயம், இயற்கையின் சீற்றங்களைப் பற்றிய பயம், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயம் போன்ற பலவிதமான பயங்கள் மனிதனை இறை நம்பிக்கையை நோக்கித் தள்ளுகின்றன.

இந்த பயம் சில நேரங்களில் மூடநம்பிக்கையாகவும் மாற வாய்ப்புள்ளது. இருப்பினும், நம்மை விட உயர்ந்த, எல்லையற்ற ஆற்றல் கொண்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்ற எண்ணம் மனிதனுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது. அந்த ஆற்றலால் ஆக்கவும், அழிக்கவும், காக்கவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கை மனித மனதில் ஒருவிதப் பாதுகாப்பை உருவாக்குகிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்ற எண்ணம் தோன்றிய பிறகுதான் மனிதன் நன்மை தீமைகளை பகுத்தறியத் தொடங்கினான். எது நல்லது, எது கெட்டது என்று சிந்தித்து செயல்பட ஆரம்பித்தான். அன்பும் அறிவும் பெருக, கூட்டுக் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினான். ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து, பகிர்ந்துண்டு வாழும் வாழ்க்கை முறை உருவானது.

கல்வி அறிவு இல்லாத காலத்தில், மக்கள் தெய்வத்துக்குப் பயந்து வாழ்ந்தனர். இயற்கை சீற்றங்களான மின்னல், இடி, மழை, புயல் போன்றவற்றை கண்டு அஞ்சினர். அவற்றைத் தெய்வத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதி வழிபட்டனர். தனித்தனி குடும்பங்களாக வாழத் தொடங்கியபோது, இயற்கை நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்பட்ட அச்சத்தினால் தெய்வ நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

தமிழில் எப்போது இலக்கியம் தோன்றியதோ, அப்போதே தமிழர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். சங்க இலக்கியங்கள் பல தெய்வங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இதன் மூலம், தமிழர்கள் பல தெய்வங்களை வணங்கியவர்கள் என்ற உண்மை புலப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் ஒவ்வொரு குணம் உண்டு என்றும், அவற்றை வழிபடுவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட பலன்களைப் பெறலாம் என்றும் அவர்கள் நம்பினர். இந்த நம்பிக்கை இன்றும் பல இடங்களில் தொடர்கிறது.

தொல்காப்பியத்தில் இறைவழிபாடு:-

நமக்கு கிடைத்துள்ள பழமையான நூல் தொல்காப்பியத்தின் வழி தமிழர்களிடம் பல தெய்வ வழிபாடு இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

தொல்காப்பியர் கூறும் நான்கு நிலத்து மக்களும் தனித்தனி தெய்வங்களை வணங்கி வந்துள்ளனர். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என நால்வகை நிலங்களும் மழையின்றி வறட்சி காணப்படும்பொழுது பாலைநிலம் தோன்றும். இதனால் ஐவகை நிலம் ஆகும். ஆக ஐந்து வகையான தெய்வங்களை வணங்கியுள்ளனர்.

முல்லை நிலத்தினர் திருமாலையும், குறிஞ்சி நிலத்தினர் முருகனையும், மருத நிலத்தினர் இந்திரனையும், நெய்தல் நிலத்தினர் வருணனையும் பாலை நிலத்தினர் கொற்றவை தெய்வத்தினையும் வழிபட்டுள்ளனர்.

இயற்கை வழிபாடு:-

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் மன்னிய மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தோடு கண்ணிய வருமே

(தொல், புறத்திணை-85)

எனும் நூற்பாவில் கதிரவன், சந்திரன் நெருப்பு என்னும் இயற்கைப் பொருட்களையும் வணங்கினர் என்பது புறத்திணை இயலின் மூலம் இவ்வுண்மைத் தெளிவாகும். கொடிநிலை-கதிவரன், கந்தழி – நெருப்பு, வள்ளி-சந்திரன், இவைகளைத் தவிர கூற்றுவன், பேய், பிசாசு முதலியவற்றையும் தொல்காப்பியர் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தெய்வங்களாக வணங்கி வந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

பலியிட்டு வணங்குதல்:-

நம் முன்னோர் புலால் உணவையும் மதுவையும் விரும்பி உண்டு வந்துள்ளனர். மது அருந்துவதற்கும், புலால் உண்பதற்கும் கண்டிப்போ தடையோ இல்லை. சிறந்த புலவர்கள், வள்ளல்கள் குறிப்பாக ஔவையார் போன்ற புலவர்கள் அதிகமாக விரும்பி உண்டு மகிழ்ந்தனர். மக்கள் தங்கள் உணவு வழக்கத்தின்படியே கடவுளுக்கும் புலால் படைத்து, பூசை செய்து வணங்கியுள்ளனர்.

“வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டத்து
நாற்ற உணவினோடும் (புறம் 62)”

“வாடாபூவின் இமையா நாட்டத்து
நாற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர் “

(மதுரைக்காஞ்சி 457-458)

தாங்கள் வணங்கிய தெய்வங்களுக்கு இரத்த பலியிட்டு, சமைத்த புலால் உணவையும் படைத்து வணங்கி வாழ்த்தினர். ஆடு கோழிகளைப் பலியிட்டு, மது மாமிசங்களைப் படைத்து வழிபாடு செய்து வந்துள்ளனர். தங்களின் பழக்கவழக்கங்களை ஒட்டியே கடவுளரை வணங்கியுள்ளனர். வழிபாடுகளில் பலியிடப்படும் உயிரின் ஊன்களைத் தேவர்கள் உண்ணும் உணவென நம்பினர். இதனை அவிப்பலி என்பர்.

மழை வேண்டுகல்:-

மலையிலே மேகங்கள் சூழ்ந்து மழை பெய்க வென்று பலியிட்டு வணங்கினால் மிகுந்த மழை பெய்யும். அந்த மழை நிற்க வேண்டுமெனவும் மேகங்கள் மேலே போய்விட வேண்டும் என்று தெய்வத்தை வேண்டுவர். அவ்வாறு வேண்டுவதால் மழை பெய்யாமல் நின்றுவிடும் என்பதை

மலைவான் கொள்கென உயிர்ப்பலி தூஉய்
மாரி ஆன்று மழைமேக்கு உயர்க எனக்
கடவுள் பேணிய குறவா மக்கள்
பெயல்கண் மாறிய உவகையர்

(புறம் 143)

மழையில்லாவிட்டால் தெய்வத்தை வேண்டி விழா எடுப்பர். மழை மிகுதியாகப் பெய்தாலும் அது நிற்கும்படி தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்வர். இவ்வழக்கம் தமிழர்களிடம் இருந்துள்ளது.

இந்திர விழாக் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் உள்ள காவல்பூதத்தைப் பெண்கள் பூசையிட்டு வணங்கியுள்ளனர். தமது நாட்டிலிருந்து பசி நோய் பகைகள் ஒழிய வேண்டும், மழையும், செல்வமும் பெருக வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டதாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. பண்டைய தமிழகத்தில் இந்திரவிழா நடந்தது என்பதையும், மழைக்காகத் தெய்வங்களை வேண்டிக் கொள்ளுதலையும் காணமுடிகின்றது. இன்றும் தமிழகத்தில் மழைக்காக வேண்டுதல் செய்யும் வழிபாடு ஒழியவில்லை.

இறந்தோரை வழிபாடுதல்:-

தமிழரிடையே வழிவழி வழக்கமாக இறந்தோரை வழிபடும் பழக்கம் இருந்துள்ளது. பகைவர்களிடமிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு போரிலே மாண்ட வீரர்களுக்கு கல்நட்டு வைத்து வணங்கும் வழக்கத்தினை

“காட்சி கால்கோல் நீர்ப்படை நடுதல்

சீர்த்தகு மரபின் பெரும் படை வாழ்தல்”

(தொல்-புறம்-5)

என தொல்காப்பிய புறத்தினையியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கற்கள் நிறைந்த பகுதியிலிருந்து குறிப்பிட்ட நல்லதொரு கல்லினைக் கண்டு, தெரிவு செய்து, அக்கல்லைக் கொண்டு வந்து, வழிபாட்டுக்குரிய வடிவம் கொடுக்க வேண்டும். கல்லினை நீர்விட்டு தூய்மை செய்து போர் வீரனது பெயரும் பெருமையும் பொறித்து, அவர் இறந்த இடத்திலோ அல்லது புதைத்த இடத்திலோ நட்டு, மயில் தோகையும் மாலையும் அணிவித்து ஊன்ற வேண்டும். கோயிலில் செய்யும் (கும்பாபிஷேகம்) குடமுழுக்கு போன்று சிறப்புகளைச் செய்து கடவுளாக மதித்து வணங்கி வாழ்த்துதல் நடைபெற்றுள்ளது. இறந்துபோன போர்வீரமறவனை தெய்வமாக்கப்படும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், வழிபாட்டுமுறைகளையும் தொல்காப்பியத்தில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

வீரர்களுக்கு கல்நட்டு வணங்கும் வழக்கமே தமிழ்நாட்டில் பல தெய்வங்கள் நிலைப்பதற்கு காரணமாகும்.

கடவுள் வழிபாடு நிலைகள்:-

மக்கள் எந்தச் செயலைத் தொடங்கினாலும் முதலில் கடவுள் வணக்கம் செய்தப் பின்னரே செயலைத் தொடங்குவர். திருமண நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்பு கடவுள் வழிபாடு (அகம் 136.6, குறிஞ்சிபாட்டு 5.7) பாணர்கள் தாங்கள் இசையைப் பாடத் தொடங்கும் முன் முதன்முதலில் கடவுள் வாழ்த்தை இசைத்தபின் பாடத் தொடங்கினர். நாள் தோறும் கடவுளைப் பாடுதலை கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர்(பெரும்பாணாற்றுப்படை 48-52) அரசவையில் கூட அரசரை வாழ்த்தும் முன் கடவுளை வழிபட்டுப்பின் மன்னரைப் புகழ்ந்தனர் (மலைபடுகடாம் 538-544). மாலை நேரங்களில் மகளிர் தங்கள் வீடுகளில் விளக்கு ஏற்றி நெல், மலர் முதலியன தூவி வழிபட்டனர். (மதுரைக்காஞ்சி 555-558) என்பன போன்ற

செய்திகளை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. இறைவழிபாடு என்பது மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்து காணப்படும் செயலாகும். பிரித்தறிய இயலாதது.

நாகரிகமான வழிபாடு:-

பண்டைய காலங்களில் தெய்வங்களுக்கு உயிர்ப்பலியிட்டு வணங்கும் முறை மிகுதியதாக இருந்துள்ளது, தெய்வங்களுக்கு உயிர்ப்பலியிடுவது தவறு என்ற கொள்கை சைன, பௌத்த மதங்களின் சொல்வாக்குப் பரவியப் பிறகுதான் உயிர்ப்பலியிடும் வழக்கம் குறைந்துள்ளது.

திருமால், முருகன் போன்ற தெய்வங்களை மலர் கொண்டு பூசை செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. காய்கனிகள், தானியங்களால் செய்த பண்டங்களைப் படைக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் காலத்தில் இவ்வழக்கம் தமிழகத்தில் மிகுதியாகப் பரவியது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட உயிர்ப்பலி தடைச் சட்டத்தால்தான் தெய்வங்களுக்கு உயிர்ப்பலி இடுவது ஓரளவு குறைந்துள்ளது.

மேற்கூறிய கருத்துக்களின் அப்படையில் தெய்வத்தை வழிபடும் முறையில் நாகரிகம் பெற்ற நிலை இல்லை என்பதே உறுதி. நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் காலத்தில் தான் தமிழ்மக்கள் கடவுள் வணக்கம் வழிபாட்டு முறையில் நாகரிகம் பெற்றுள்ளனர் என்பது தெளிவான உண்மை. இந்த வளர்ச்சிக்கு காரணம் சமண மதமும், புத்தமதமும் தான். வட நாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த மதங்கள் வழிபாட்டில் நாகரிக நிலையைக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளன என்பது தெளிந்த நீரோடை. கற்றறிந்த அறிஞர்களும் உயர்ந்த கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

பிற மதத்தினரின் படையெடுப்பின் ஆட்சியினாலும் பிழைப்புத் தேடி வந்தவர்களாலும், அயல் நாட்டினரின் வருகையாலும், பல்வேறு மதங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. இம்மதங்களால் தமிழக மக்கள் பல்வேறு வளர்ச்சி நிலையை கண்டுள்ளனர் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை.

இறைவழிபாட்டில் இன்றைய வளர்ச்சிநிலை:-

உலகில் உள்ள எல்லா பொருட்களும் கடவுள் வடிவமே. எல்லா பொருட்களிலும் உருவமாகவும், அருவமாகவும் இருக்கின்றான். தனியொரு உருவத்தில் இறைவனை அடக்க முயற்சிப்பது அர்த்தமில்லை என்ற கருத்துக்களை சிவவாக்கியார் பாடல்களில் காணலாம்.

அன்பே கடவுள், அறிவே கடவுள், இன்பமே கடவுள், மக்கள் உள்ளத்தில் தான் கடவுள் இருக்கிறான். அன்பும் அறிவும் உள்ள மனம்தான் கடவுள் வாழும் இடம் என்ற கருத்து தாயுமானவர் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில்

ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி

அலையும் அறிவிலிகான்-பல

ஆயிரம் வேதம் அறிவு ஒன்றே தெய்வம் உண்டு

ஆம் எனில் கௌரே! என்று

அறிவே தெய்வம் என்று பாரதி குறிப்பிடுகின்றார்

மேலும்,

செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்

சேர்ந்திடலாம் என்றே எண்ணிருப்பவன்

பித்தமனிதர் அவர் சொல்லும் சாத்திரம்

பேய் உறையாம் என்று இங்கு ஊதேடா சங்கு

சிவலோகமும், வைகுந்தமும் இவ்வுலகில் தான் இருக்கின்றன. புராணங்களிலும் சாத்திரங்களிலும் சொல்லப்படும் வேறொரு மேலோகம் என்பதில்லை. மகிழ்ச்சியாய் வாழ்பவருக்கு இப்பூமி சொர்க்கம். துன்பம் துயரங்களிலும் நோய்களிலும் அழுத்தி, இருப்போருக்கு நரகம். அனைத்தும் இவ்வுலகில் நிகழ்வன. செத்த பிறகு இன்னொரு உலகில் வாழ்வோம் என்பது பைத்தியக்காரர்களின் பொய்மொழிகள் ஆகும்.

மக்களிடம் மூடத்தனத்திலே முளைத்திருந்த தெய்வ நம்பிக்கை. ஒவ்வொரு காலக்கட்டங்களிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இன்று வளர்ச்சியடைந்து, சீர்த்திருத்தமடைந்து வளர்ந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. ஒவ்வொரு துறையிலும் வளர்ச்சியடைவதை மக்கள் விரும்புகின்றனர். காலத்திற்கேற்ப வழிபாட்டு முறையில் ஏற்படும் மாற்றங்களை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

தற்போது ஏழைகளுக்கு, இயலாதோருக்கு, ஊனமுற்றோருக்கு, முதியோர்களுக்கு, தாய் தந்தையரை இழந்த குழந்தைகளுக்கு உதவி செய்து அவர்கள் முகத்தில் சிரிப்பைக் காண்பதே இறைவனைக் காண்பதாக உணர்ந்த மக்களாக வாழ்வதில் பெருமகிழ்ச்சியே.

மேற்கோள்கள்

- "முல்லைப்பாட்டு." பத்துப்பாட்டு.
- "திருமுருகாற்றுப்படை." பத்துப்பாட்டு.

License

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).